

در نشست هم اندیشی شورایاران محله «عباس آباد» با هفته نامه «پدیده شهر» مطرح شد:

چالش فاضلاب در خط مرزی جنوبی ترین نقطه تهران!

همه مصائب محله «تقی آباد»

دست‌های خالی در قلعه!

درباره بیکاری، مهاجرت، راه‌های ارتباطی و سایر مصائب محله «بهشتی»

دور از بهشت!

اگر می‌خواهید صدایتان در محلات شهر تهران

۸۸۳۲۰۶۵۶

شنیده شود با ما تماس بگیرید

ری شهری ریشه در تاریخ

در میان تمام محلات و مناطق شهر تهران، شهر ری از جایگاه ویژه و خاصی برخوردار است. قدمت شش هزار ساله و وجود ترکیب متنوعی از عناصر هویت بخش و مذهبی جایگاه این منطقه را نه تنها در تهران که در ایران برجسته ساخته است؛ به طوری که وجود مبارک کرم قطعی حضرت عبدالعظیم خود به تنهایی نقش عمده ای در این معروفیت دارد. متأسفانه در طی توسعه و گسترش بی رویه شهر تهران به پیرامون، شهر ری در جانش هویتی در برابر کلان شهر بد توسعه یافته تهران قرار گرفت و مجبور به پذیرش جانش ها و آسیب های صادره می آن گردید. شهر ری در همه ای سال های گذشته از هویت، کارایی و اثر بخشی خود به تپه‌ان وام داده و در تعبیر می عنصر اصلی و مسجلم بخش فضای شهری بوده است. با این که این منطقه از پتانسیل های گذشته و آینده شهر تهران می باشد، همواره مورد کم لطفی قرار گرفته است. توسعه سرسام آور تهران، در شهر ری باعث گردیده که از سوی مزروعی نسبتاً زیاد که در منطقه وجود داشته در حصار بزرگراه ها و انبارها قرار بگیرد و بخش عمده ای آنها تغییر کاربری یافته یا به صورت مترو که رها گردند. کارگاهی شدن و استقرار کارخانه ها و انبارها حجم زیادی از آلودگی هوا، آلوده است. گذر از محدوده خیابان فدائیان اسلام و میدان شوش نشان می دهد که غلبه کاربری های آلوده و مزاحم بر بخش شمالی شهر ری، مشکلات زیادی را به این منطقه تحمیل کرده است. علاوه همین شرایط را در محور های ورامین و قم نیز داریم که البته با دخالت کاربری مسکونی و صنعتی، به ایجاد بافت مسکونی مسکله دار و نابسامان دامن زده است. همینطور در غرب، بخش مرکزی تهران در شرق، کارخانه ی سیمان ری و کارخانه گلیسرین، مشکل زاشده اند.

بر اساس طرح تفصیلی سمرانه کاربری صنعتی در سطح منطقه ۶۶ درصد، حمل و نقل و انبار داری ۴۲ درصد بیشتر از سرانه های معمول در این زمینه است در حالی که سرانه مسکونی منطقه ۱۹،۲۲ درصد می باشد و این غلبه کاربری های غیر مسکونی در منطقه ۲۰ نشان می دهد. در این میان ۱۹۶،۴۲۴ هکتار معادل ۷،۳۶ درصد از مساحت منطقه، به زمین های بایر و ساخته نشده بعنوان نقاط بی دفاع شهری، اختصاص دارد. آنچه که از بیان این مقدمه مختصر بر می آید شهری ری در کنار همه ای قابلیت های مذهبی، اجتماعی، گردشگری، باستانی و اقتصادی که دارد، از توسعه بی رویه تهران آسیب فراوانی دیده است در حالی که می توان پایداری و توسعه یافتگی آن را با اقدامات راهگشایی تضمین کرد.

- پیشنهادهای:
- وجود سطح بالای از کاربری های غیر مسکونی که شامل زمین های بی دفاع شهری، کاربری های صنعتی و انبار داری می شود، می تواند قایل از این که یک تهدید در نظر گرفته شود در قالبی مناسط و کارگاه های غیر آلوده و اشتغال زا، به کار گرفته شود. شهرداری با همکاری دولت در چارچوب طرح تفصیلی، باید در نظر گرفتن استاندارد های زیست محیطی، برخی از کاربری های آلوده را از منطقه خارج نموده و کاربری های سالم را جایگزین آنها نماید.
  - باستانی بودن شهر ری و وجود آثار با ارزش تاریخی همچون برج طغرل، تپه و نهر چشمه علی، تپه رشکان، قلعه گبری و ... و به علاوه واقع شدن در سطح مظهر حضرت عبدالعظیم حسینی بهترین فرصت گردشگری شهری در جنوب شهر تهران را ایجاد کرده است. بدراختن به اقتضای گردشگری در کنار ظرفیت های موجود این منطقه در خواهمت توجه فراوانی است. توسعه گردشگری در این منطقه نیازمند همکاری جدی سازمان گردشگری و میراث فرهنگی با مدیریت شهری است تا ثبات رویه ایجاد شده و برنامه ریزی لازم برای جذب گردشگران، ایجاد گردد.
  - در کنار همه ای موارد فوق، نوسازی بافت فرسوده ی مسکونی منطقه می تواند کمک شسایانی در بهبود زیست پذیری شهر ری داشته باشد. شهرداری موظف است که با کمک شهروایاری ها تکلیف بافت فرسوده منطقه را مشخص سازد. با توجه به واقع بودن این منطقه به محور «گسل شهری» ضروری است که در مناطق آسیب پذیر تر همچون ناحیه ۴ حرم گسل رعایت گردد و خصوصاً ساختن و سازهای مسکونی به دیگر بخش های منطقه انتقال داده شود و بافت مسکونی موجود را نیز مورد نوسازی و بهسازی قرار دهند تا مقاومت لازم در برابر زلزله احتمالی داشته باشد.

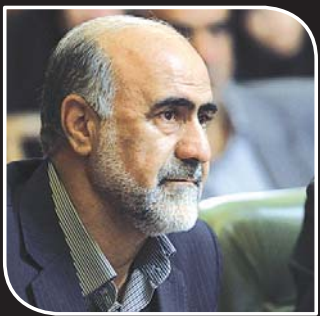
اندر مصائب حاشیه جنوبی شهر تهران!

عابدین سالاری اسکندر: تهران فقط یک حاشیه ندارد. حواشی متعددی در اطراف آن وجود دارد. منحصه مشترک این حواشی سطح پایین کیفیت زندگی است. این هفته به حاشیه جنوبی شهر ری (محلات عباس آباد، تقی آباد و پهنستی) رفتیم. ابتدا محله «عباس آباد» دیدن کردیم. بخشی از مشکلات این محله مانند فقر در همه ابعاد آن دردمین و پایدار تاریخی است که راه حل های فوری ندارد. اما یک معضل در این محله وجود دارد که میشدود آن را در کوتاه مدت حل کرد. انقلاب شهر تهران در انتهای خود از نزدیکی محل زندگی مردم محروم «عباس آباد» می گذرد. هرچه در بخش هایی از آن حصار کشیده شده است اما در بخش هایی از آن همچنان نامن است. از طرفی با فرار سیمان فصل گرما به دلیل بوی بد شرایط خواهد سخت و غیر قابل تحملی را به آنها تحمیل خواهد کرد. بنابراین حل این مساله یک اولویت فوری و

انسانی در این نقطه جنوبی از شهر تهران می باشد. در محله «تقی آباد» نیز مشکلات به مانند محله قبلی است. بخش شرقی این محله به دلیل فریز شدن توسط طرح تفصیلی شرایطی مانند یک

ضرورت تبدیل «شهری» به یک مرکز اقتصادی و فرهنگی

اسماعیل دوستی عضو کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران:
منطقه ۱۳ از دو جهت با سایر مناطق جنوبی شهر تهران متفاوت است. نخست آنکه در این محدوده مرکز فرهنگی و مذهبی و زیارتگاهی مرقد مقدس شاه عبدالعظیم وجود دارد که این همجواری حکیم می کند تا در این منطقه که سفرهای روزانه زیادی به آن دلیل مذهبی بودن آن انجام شده و زائران زیادی در این منطقه مقیم می شوند؛ طرح های شهری و فرهنگی در خور شان قدمت و بارخیز شهری اجرائی کنیم.
اعتقاد داریم تا کنون توجهی که مدنظر شورای شهر تهران است به این منطقه انجام نشده است. با این شرایط شورای چهارم با اتفاق نظر تمامی اعضا توانست بودجه شهرداری منطقه ۲۰ را افزایش دهد. بررسی ها نشان می دهد تا کنون بالغ بر ۹۰۰ میلیارد تومان توسط معاونت ها و سازمان های شهرداری تهران در این منطقه در قبال اجرای طرح های شهری هزینه شده است. این در حالی است که در آمد منطقه ۲۰، یک بیستم این هزینه ای که مدیریت شهری در منطقه انجام می دهد؛ نیست. بیا وجود تمامی این تلاش ها و اعتقاد داریم که باید تلاش کرد تا در محدوده اطراف حرم گام های اساسی برداشته و با هماهنگی تولید آستانه مقدس شهرداری خدمت کنیم چرا که این آستانه مقدس متعلق به کل کشور و همه شیعیان است.

مشکل می شوند. نکته دیگری که در این منطقه وجود دارد؛ وجود کارخانه سیمان در جوار این منطقه است که مشکلاتی را برای شهروندان به وجود آورده است. پروژه های نیمه تمامی در منطقه وجود دارد مانند برج طغرل که باید هر چه زودتر به اتمام برسد. امسال شورای شهر تهران بودجه خوبی را برای اتمام این پروژه به منطقه ۱۳ اختصاص داده است که باید هر چه زودتر در این طرح شهری که هم به احیای یک بنای تاریخی کمک می کند و هم باعث رونق اقتصادی در این محدوده می شود؛ به اتمام برسد.
حمل و نقل منطقه ۲۰ باید در این منطقه به دو شکل متفاوت درون و بیرون مطالعه و اجرا شود. با توجه به عبور بزرگراه های متعدد از جوار این منطقه تاریخی و یکسری از شرریان های اصلی جنوب شرقی تهران که بخش کنند ترافیکی هستند؛ اکنون مسدودند و ما باید در تقاطع های غیر همسطح به ترافیک درون این منطقه تسهیل ببخشیم و ضمن آنکه ترافیک در منطقه ای آن را نیز روان کنیم که باید دیدار این زمینه شهرداری تهران توجه ویژه ای کنند. مشکل دیگر استقرار کارخانه های متعددی است که در اطراف این منطقه یادآور آن وجود دارند.
قراردار این بود که مطابق قانون این کارخانه ها که در بسیاری مواقع مخل آسایش شهروندان ساکن در این محدوده است؛ از محدوده شهری خارج شوند. در طرح جامع و تفصیلی شهر تهران زمین این کارخانه ها به صورت پهنه های کار و فعالیت تعریف شده است. در حال حاضر بیشتر اراضی کار و فعالیت تهران در منطقه ۲۰ قرار دارد که باید اقدام به خروج این کارخانه ها از بافت شهری شود. مالکان این کارخانه ها بر اساس طرح تفصیلی فعالیت کنند و در غیر این صورت اراضی این کارخانه ها از این افراد خریداری و به اختیار سرمایه گذاران بر اساس طرح تفصیلی قرار گیرد.
نکته دیگری که باید به آن اشاره کنیم؛ این است که ورود سرمایه گذاران به منطقه ۲۰ ناچیز است. باید یک فکر اساسی برای جذب سرمایه گذاران به این محدوده تاریخی، فرهنگی و مذهبی کنیم. اعتقاد داریم که می توان منطقه ۲۰ را به یک «هاب اقتصادی» طراحی کرد تا آستانه مقدس عبدالعظیم را با حرم مظهر امام خمینی (ره) و مجموعه نمايشگاهی شهر آفتاب مرتبط کنیم و یک طرح فرهنگی فراملی و ملی در این محدوده طراحی کنیم تا بتوانیم از فضا و پتانسیل های این محدوده کارهای فرهنگی انجام دهیم.

باید تکلیف مردم «ری» را روشن کنیم!

احمد دنیسالی، رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران:
منطقه ۲۰ از جمله مناطق جنوبی شهر تهران است که بخشی از مشکلات آن فرامنطقه ای است. به رغم آنکه شهر ری به عنوان یک منطقه تاریخی و قدیمی که فرمانداری و تشکیلات دولتی جداگانه ای دارد؛ اما در آمد این منطقه برای رفع مشکلات و توسعه زیر ساخت های شهری و ارتقای کیفیت زندگی ساکنان بسیار ناچیز است. این در حالی است که حداقل در یک دهه اخیر مدیریت شهری تهران ۲۰ برابر در آمد شهرداری برای توسعه زیر ساخت های شهری در آنجا هزینه کرده است. شورای شهر تهران اعتقاد دارد شهری نیاز به توجه و رسیدگی بیشتر داشته و هر سال بودجه مناسبی را برای اجرای پروژه های شهری و تأمین زیر ساخت ها اختصاص می دهد. شهری یک مرکز توریستی و مذهبی است. وجود پارک شاه عبدالعظیم مرکزیت این منطقه را شامل می شود. اما اجرای طرح توسعه اطراف حرم باعث شده تا نزدیک به ۲۵ سال بخش بسیاری از بافت فرسوده این منطقه فریز شود و امکان نوسازی و ساخت و ساز نداشته باشند. البته این مشکل در بخش هایی از منطقه که در حرم جنوبی تهران واقع شده اند نیز وجود دارد. در واقع ساکنان این محدوده نه اجازه ساخت و ساز دارند و نه شهررداری تهران برای خرید املاکی که در کمربند سبز آن قرار شده و یا در اطراف حرم قرار دارد؛ بودجه کلانی دارد. همین مسائل باعث شده تا اهالی این منطقه نسبت به روند توسعه شهری و دسترسی به سرانه های خدماتی اعتراضی داشته باشند. اعتقاد داریم که باید تکلیف مردم ساکن در این منطقه را هر چه زودتر مشخص کنیم. با اینکه اگر نمی توانیم خانه های فریز شده اهالی این منطقه را خریداری کنیم؛ اجازه ساخت و ساز و نوسازی به آنها بدهیم تا زندگی در این منطقه تاریخی جریان داشته باشد. اگر هم قرار است این املاک خریداری شوند؛ باید بودجه مورد نیاز اجرای این طرح نیز پیش بینی شود. اعتقاد داریم حل مشکل ساکنان منطقه ۲۰ تنها به وسیله شهرداری تهران حل نخواهد شد و به یک افزایش مدیریت بین دولت و شهرداری نیاز دارد. یک زمانی قرار بود بخش خصوصی همکاری تولید آستان مقدس شاه عبدالعظیم و سازمان اوقاف راهی را برای خرید اسلاک قرار گرفته در طرح توسعه حرم انجام دهد اما متأسفانه این شرکت در همان حد حرف باقی ماند و هیچگاه شکل قانونی و رسمی پیدا نکرد. به هر مشکلات شهری ری زیاد است و به رغم کارهای ارزشمندی که در این منطقه تاریخی که به عنوان قیله تهران شناخته می شود؛ در ۲۰ سال گذشته انجام شده است؛ به عنوان مثال می توان به توسعه حمل و نقل عمومی و گسترش مترو و این محدوده اشاره کرد. با این وجود اعتقاد داریم که ری به عنوان زاده اصلی تهران و منطقه ای که در گذشته به عنوان قشلاق تهرانی ها شناخته می شده است؛ نیاز به رسیدگی بیشتری دارد. نگاه ما به شهری یک نگاه هویتی و تاریخی است و باید تلاش بیشتر برای حل مشکلات آن انجام داد و متعاقب آن بودجه بیشتری برای این منطقه اختصاص دهیم تا به مرور معضلات آن کم شود.
باید به این مساله اشاره کنیم که یکی از بزرگترین مشکلاتی که در مناطق پایین دست تهران وجود دارد؛ بحث بافت فرسوده املاک آن است؛ تا زمانی که دولت برای احیای بافت فرسوده ورود تاثیر گذاری نداشته باشد و تسهیلات مورد نیاز را در بانک ها تعیین تکلیف نکند و به مردم منابع مورد نیاز مالی را برای نوسازی تزریق نکند؛ اتفاق تاثیر گذاری در این منطقه روی نخواهد داد. در حال حاضر با توجه به اقداماتی که سازمان نوسازی شهر تهران در این محدوده انجام داده است، آماری که ما داریم، ۲۰ و چند درصد بافت فرسوده می گویند که نوسازی شده است؛ اما که هم با بحث تسهیلاتی که ما داریم، الان در بحث بافت فرسوده، نه عوارضی می گیریم، هیچ چیزی نمی گیریم؛ در واقع پروانه گذاریم که در قالب طرح جمعیت، آن های که به سازنده هستند، چون اکثر کسانی که در آنجا زندگی می کنند، خودشان قدرت ساخت و ساز، و این جمعیت را ندارند؛ الان دارد یک اتفاقاتی می افتد، ولی اساس این قضیه تسهیلات بانکی است، با سود کم!

مدیریت یکپارچه شهری حلقه گم شده پایتخت

با توسعه شهری و پیچیدگی روزافزون خدمات عمومی در تهران، لزوم ایجاد مدیریت یکپارچه شهری در پایتخت بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود. با گسترش شهرنشینی و پیچیدگی روز به روز شهرها، مشکلات متعددی همچون آلودگی هوا، آلودگی های صوتی، تولید انبوه زباله، لزوم دفن زباله های تولیدی، توسعه معابر و اسفالت، فضای سبز، بهداشت، مشکلات فرهنگی و دیگر موارد شهرها را احاطه کرده اند. با توسعه شهرها وظایف شهرداری ها هم در خدمات رسانی توسعه یافته است. طبیعتاً اگر این مدیریت در مجموعه یک متولی تعینی شود ما شاهد یک نوع انسجام در نحوه مدیریت و همچنین شناخت هر چه بیشتر نقاط قوت و ضعفش در مجموعه های می شود.

قوانینی که اجرایی شود

در شهر اجرایی شدن بسیاری از قوانین به همت دولت ما بر می گردد. به طور مثال در کاهش آلودگی هوا بسیاری از مصوبات قانونی از سوی قوه مجریه و همچنین پلیس راهور اجرائی می شود. به طور مثال از اسفندماه ۹۰ تردد هرگونه خودرو در سطح کاشانه ها ممنوع است. این در حالی است که این طرح به شکل درستی اجرائی می شود.

یکی دیگر از معضلات عدم اجرای خروج خودروهای فرسوده از سطح شهر است. دولت موظف است بر اساس قانون به ازای هر خودرو واردی ۴ خودرو فرسوده و به ازای هر خودرو ساخت داخلی یک خودرو فرسوده را از رده خارج کند اما با وجود اعتراض و صرف کنندگان این مهم تحقق نیافته است.

چند پارگی در مدیریت شهری

یکی از نقایصی که همواره در قوانین شهری مطرح بوده چند پارگی در نحوه مدیریت شهرها در حوزه های کلان شهری همچون تهران است. این چند پارگی موجب شده متاسفانه حرکت از نهاد سیاستمداران خردانه های شهری مشخص نبوده در هنگام بروز یک حادثه هر کدام تقصیر را بر گردن دیگری بیندازند. به عنوان مثال در شهر تهران بارها با شاهد بودیم که یکی زمین را می کند و بعد اسفالت آن خشک نشده یک کارگان دیگر همان منطقه را می کند تا کارهایش را پیش ببرد. نمونه بارز دیگر تداخل سازمان عمران در هر یک از پروژه ها است. شهرداری تهران در فصل سرد زمستان به منظور رفاه حال کثرت خوابگاه ها، گرماخانه های را ایجاد کرده تا هر یک با نگاهگاهی داشته باشند و از آن طرف شاهد هستیم که دولت این گرماخانه ها را به کمک دیگر مکانی دیگر تاسیس می کند. چنین اقداماتی نه تنها سودی برای مردم و جامعه نداشته بلکه منجر به بیپوشی فعالیت های اقدامی می شود.

لزوم اصلاح قوانین موجود شهری با حمایت های مجلس شورای اسلامی موجب خواهد شد تا مدیریت یکپارچه شهری به عنوان یک سند متفق مسئولان همه نهادها و حاکمات شهری را به عهده شهرداری تهران قرار دهد. مدیریت یکپارچه شهری در واقع به معنای اتخاذ نوع رویکرد سیستمی و یک نگاه و طراحی سازگار با همه جهت پیگیری و رویکرد مذکور در مدیریت شهر است. عوامل مرتبط با منابع و ابزار قدرت و حاکمیت در موضوع تصمیم گیری و سیاستگذاری شامل قوانین و مقررات موجود شهری، زیرساخت های اطلاعاتی و ارتباطی و توانمندی مالی مدیریت شهری از جمله عوامل موثر بر عدم یکپارگی سیاستگذاری در مدیریت شهری هستند که در صورت اصلاح نظام و روابط قدرت میان بازیگران عرصه شهری، امکان یکپارگی فرایند سیاستگذاری در مدیریت شهر تهران فراهم می شود.

انور چراغی

در دلدل یک قهرمان از محله نوروژ آباد!

جناب سالاری! بنده قهرمان جهان، آسیا و کشوری در رشته های کونگ فو یکب و کسینگ و وو شو هستم. هیچ داعی ندارم و هر چه دارم از دعای خیر خانواده ام بوده است. در این محله (نوروژ آباد) ما هیچ محیط ورزشی برای تمرین نداریم و گاهای تمرین به شهر بار میریم و سایر نقاط تهران. در این محله ورزشکارانی هم رشته ی خودم هستند که قهرمانی های بسیاری در سطح بین المللی دارند و تنها جایی که از ما تقدیر شد در کمال تلگرامی محله ی نوروژ آباد بود و حمایتی از طرف خانم عبیدی مدیر محترم سرای محله ی نوروژ آباد. مسئولین حتی ما را نمیشناسند و هیچ حمایتی از ما صورت نمیدهند. نه فقط ما از تمامی ورزشکارانی که شما بهتر میدانید محله های پایین پر از استعدادهای هستند. هیچکس رسیدگی نمیکنند و بیشتر به جای کارهای فرهنگی، کارهای غیر فرهنگی داریم که بچه ها تا یک سنی ورزش میکنند و بعد از آن نوبت شرایط روی به اعتیاد میاورند و در خوشبختانه ترین حالت ورزش را رها میکنند. در حال حاضر بنده باید برای مسابقات جهانی و آسیایی آماده شوم ولی به دلیل نداشتن منبع مالی و نبود اسپانسر باید خانه نشین باشم و فقط تمرین کنم. از ما که گذشت اما امیدوارم محیطی فراهم شود برای ایندگان ما و حمایت قاطع از آنها و تشویقشان به سمت پیشرفت.

اتصال به شبکه فاضلاب شهری در انتظار تصمیم تولیت آستانه العظیم

راه اندازی شبکه فاضلاب محله یکی از مشکلاتی است که عباس آباد با آن روبه روست به رغم اینکه شبکه فاضلاب شهری به این محله کشیده شده است. اما این محله امکان استفاده از این محله را ندارد به خاطر شب شمالی - جنوبی تهران؛ سطح این منطقه از سطح توسعه یافته محله و فاضلاب محله نمی تواند وارد شبکه شود در کل محله مشکلات زیادی را برای اهالی به وجود آورد. آخرین حرفی که اداره آب و فاضلاب به ما زد این است که باید یک پمپ در زمینی در نزدیکی محله نظامی ایجاد شود. زمین را تعیین کردیم و زمانی که اداره آب مشغول ساختن پمپ مورد نیاز بود، آستانه محله دست روی این زمین گذاشت و گفت که زمین متعلق به حرم عبدالعظیم است. تولیت آستانه اعلام کرد که در صورتی این زمین را واگذار می کند که آن را از آستانه خریداری کنیم... تمام کارهای مربوط به ساخت این پمپ انجام شده است... ما هم پولی نداریم تا هزینه کنیم تا این زمین را خریداری کنیم... تمام فاضلاب محله وارد جوی آب می شود... کاری هم اداره آب و فاضلاب نمی تواند انجام دهد... این زمین ۳۰۰ متر است و فقط آستانه این زمین را می خرد... به خاطر همین مساله فاضلاب از جاه جزیبی ای که داخل برخی از خانه ها ایجاد شده به درون زمین راه پیدا کرده است و ساختمان ها در حال فرو ریختن است. یکی از این ساختمان ها را سازمان آتش نشانی بازدید کرده است و اعلام کرده خطر ریزش دارد و ساکنان آن باید ساختمان را خالی کنند. اما چون قشر ضعیفی هستند نتوانسته اند به جای دیگری بروند... این ساختمان تازه ساز نشست کرده است. حدود ۲ خانواده در این ساختمان زندگی می کنند...»

«اینجا ۲۰ خانواده زندگی می کنند... در این ۱۰ سال ساخت تا الان ۱۰ چاه جذبی ساخته شده است... بیشتر از این هم جواب نمی ده تا چاه های دیگری داخل ساختمان کنده شود... داخل پارکینگ نیز امکان کندن چاه جذبی به دلیل سنتی خاک زمین وجود ندارد... این ساختمان جایی برای احداث چاه جدید ندارد... فاضلاب در کف پارکینگ در چاه هایی که قبلاً کنده شده خاک را بست کرده است... آتش نشانی و شهرداری هم اعلام کرده این ساختمان باید تخلیه شود... یک سالی می شود که با فرمانداری و اداره آب و فاضلاب نامه نگاری انجام شده تا این مشکل حل شود... اما آنها کاری انجام نداده اند... فرمانداری به اداره آب و فاضلاب ما را پاس می دهد و اداره فاضلاب هم ما را به آستانه حرم و شهرداری پاس می دهد... حتی ما نامه جفری برای ایجاد شبکه فاضلاب را هم گرفتیم اما چون کل محله به شبکه متصل نیست امکان ایجاد شبکه فاضلاب وجود ندارد... اهالی ای که داخل این ساختمان می نشینند، چون ساختمان بوده که پیش فروش کرده تا بسازد اما به دلیل مشکلات مالی نیمه کاره را کرده و اهالی خودشان داخل خانه ها درست کردند تا قابل سکونت باشد... عمده ساکنان این ساختمان قشر ضعیف هستند...»

از این خانه هایی که فاضلاب باعث نشست آن شده است در محله عباس آباد زیاد است اما نمی توان کاری برای این ساختمان ها انجام داد مگر آنکه تولیت آستان حرم این زمین را به خاطر نجات جان مردم در اختیار محله قرار دهد... من طبقه سوم این ساختمان زندگی می کنم و الان آتش نشانی اعلام کرده که باید ساختمان را خالی کنم... من یک کارگر هستم و پولی ندارم تا جای دیگری خانه بگیرم... الان روزی دو ماه را به شهرستان فرستاده ام اما تا چند وقت می توانم این کار را انجام دهم... مطمئن هستم که آن ساختمان دیر بازدم می یزد... یکسری از اهالی این خانه جای دیگری رفته اند اما آنها هم شان داخل خانه است... الان داریم داخل پارکینگ اهک می ریزیم تا زمین مقاوم شوند اما این کار تاثیر گذار نخواهد بود...»

هفته نامه «پدیده شهر» وضعیت محله عباس آباد را بررسی می کند.

سرخه حصار جان می گیرد!

افسانه قانع: محله عباس آباد در کنار کانال سرخه حصار قرار گرفته است. محله ای که مرز آن را با زمین های آمین آباد تنها آب رودخانه سرخه حصار مشخص می کند. محله ای که همین کانال آب به کابوسی برای زنان و مادران مشکل ثابت شده است. اگر از فر سودگی محله به عنوان عدم اتصال آن به شبکه فاضلاب آن هم به خاطر شیب زمین باعث شده تا بسیاری از خانه های نوساز محله اخطار تخلیه از سازمان آتش نشانی بگیرند. خانه هایی که هر لحظه امکان آوار شدن آن بر سر ساکنانش را دارد. مردم محله عباس آباد اعتقاد دارند این محله فراموش شده است و هیچ مسئولی یک قدم برای حل مشکلاتشان بر نمی دارد. محله ای که تابستان ها از بوی فاضلاب کارخانه مارک گرین اهالی را کلافه می کند و زمستان ها هارودخانه سرخه حصار قربانی می گیرد.

محله ای فاقد روشنائی ۱

محله عباس آباد نیز مانند بسیاری از محله های شهر تهران در طرح نوسازی بافت فرسوده به دو بخش تقسیم شده است. به خانه های آن سوی محله بسته های توثیقی نوسازی داده نمی شود و تنها خانه های طرف دیگر محله امکان ساخت و نوسازی دارند. اما مساله اصلی اینجاست که ساکنان بافت فرسوده بوجهی برای نوسازی ندارند و نمی توانند در صورت جمع نوسازی کنند... یکی از مشکلات محله ما این است که اینجا محل جمع معاندان شده است... کوجه های محله تاریک است و به اداره برق هم مراجعه کرده ایم به ما گفتند خودمان لامپ بخیریم تا آنها روشنائی داخل کوجه ها را تامین کنند... در کجارسه است که مردم جراج مور نیاز محله را تامین کنند اداره برق فقط این جراج ها را نصب کنند... در بچه های فاضلاب ها که راه شرداری درست کرده اند با سطح آسفالت همسان نیست و باعث ایجاد حاد برای مردم می شود...

بوی تعفن فاضلاب کارخانه مارگارین

رند ساخت و ساز و نوسازی در محله عباس آباد بسیار کند است. به این دلیل که وضعیت اقتصادی اهالی این محله ضعیف است که نمی توانند اقدام به نوسازی کنند... پشت این محله کارخانه مارگارین و روغن نباتی آفتاب قرار دارد که باید فاضلاب داخل کارخانه را چاه جذبی دفن کند اما به صورت نهر این فاضلاب به داخل محله آمده و داخل رودخانه سرخ حصار می شود. فصل زمستان که می شود بوی تعفن این فاضلاب اهالی محله را دچار مشکل کرده است... گزارش این کارخانه به سازمان محیط زیست داده ایم و نامه نگاری هم انجام شده است و آقای حافظی هم برای بازدید به این محله آمده است اما کاری در این رابطه انجام نشده است... شنیده ایم که نمی آید این کارخانه به یک سرمایه دار از کشورهای عربی فروخته شده است که ۴۹ درصد سهم این سرمایه دار است... اما کل فاضلاب این کارخانه داخل محله می ریزد... ما مجبور شدیم به شهر داری بگوییم که برای جلوگیری از پخش شدن بوی فاضلاب دو ورقه آهنی روی در بچه فاضلاب محله نصب کند... فتنس های که در کنار رودخانه سرخ حصار کشیده شده نیمه کاره رها شده است. این در حالی است که شرداری این حصار را برای جلوگیری از ورود کود کان به کنار رودخانه کشیده است اما نیمه کاره رها کردن این حصار باعث شده تا قسمت های باز کود کان به راحتی به کنار رودخانه بریزد و حوادثی نیز برای آنها روی دهد... بهمن ماه امسال یک نوجوان ۱۴ ساله از روی لوله وسط نهر در حال رد شدن بود که پایش لیز خورد و به داخل رودخانه افتاد... یک هفته بعد جنازه این بچه را در ورآمین پیدا کردند... کل آب سطحی و فاضلاب شرق تهران که از تانوان امام علی (ره)، محله نرزد و خواران که جاری می شود، وارد محله ما می شود و در اینجا به فاصله نیم متر از کنار خانه هار می شود... از شهر داری خواستیم تا حصار کنار این رودخانه تا محله تقی آباد ادامه پیدا کند تا حادثه ای برای مردم روی ندهد... امکان سقوط مردم به داخل این رودخانه ها زیاد است... در آن سوی رودخانه مردم در مقابل زمین هایشان درب آکاردونی قرار داده اند و به راحتی از روی لوله هار می شوند و در بسیاری مواقع داخل رودخانه می افتند... یکی از بزرگترین نگرانی های اهالی این محله این است که اگر فرزندانمان در بچه خانه بیایند؛ تصور می کنند که داخل رودخانه افتاده اند... حدود یک کیلومتر بیشتر کنار این رودخانه به فنس نیاز دارد و شرداری اقدامی در این رابطه انجام نداده است...

مدرسه ای که به کانون آسیب های اجتماعی تبدیل شده است

وزارت آموزش و پرورش چند سال پیش یک دبیرستان دخترانه برای محله عباس آباد ساخت. کار که به نیمه رسید دانشگاه پیام نور که در کنار این مدرسه قرار دارد مدعی شد این زمین متعلق به دانشگاه است و اختلاف بین دانشگاه پیام نور و آموزش و پرورش بالا گرفت و ساخت این مدرسه نیز متوقف شد. بعد هم ستاد اجرایی فرمان امام (ره) نیز مدعی شد این زمین متعلق به این سازمان است و از آن زمان تا کنون ۷ سال می گذرد و ساخت این مدرسه بلا تکلیف باقی مانده است. این در حالی است که دختران این محله به دلیل نبود مدرسه به شهری می رود و اتفاقاتی برای بچه های محله ایجاد می شود... این مدرسه نیمه کاره در هم نادره و هر کسی که بخواهد از داخل دانشگاه وارد این ساختمان می شود. این ساختمان با یک مرکز آسیب های اجتماعی محله تبدیل شده است... معاندان تمام شیشه های این مدرسه را شکسته اند و کابل های برق داخل مدرسه هم در این چند سال به سر قفله رفته است... به یک زبانه دانی تبدیل شده است... شیهه همی چیز هست به جز مدرسه... بسیاری از خانواده های که خانه شان در مقابل این مدرسه قرار دارد؛ کسانیتی تنظیم کرده اند که این مدرسه به یک مرکز فساد برای افراد خاص تبدیل شده است... وقتی غروب وارد این محله می شود می بینید که معاندان به راحتی وارد این مدرسه می شوند... هر روز خدا این ساختمان هنرستان دخترانه مشکل دارد... الان خواهر من برای رفتن به مدرسه باید به محله تقا می و یا به شهر می بروند... اینجا فقط مدرسه ابتدایی دخترانه دارند و برای دوره راهنمایی هم باید به تقی آباد بروند... معاندان اینجا هم از محله های دیگر وارد عباس آباد می شوند... ساقی های مواد مخدر هم به صورت علنی خرید و فروش می کنند... اگر هم کلاتری اقدام به دستگیری معاندان و ارادل و لوایش کنند؛ در خیابان عربخوری دوباره رهامی شوند...

آب زمین های زراعی از رودخانه سرخ حصار تامین می شود

زمین های آن سوی رودخانه جزو محله عباس آباد محسوب نمی شود و آنطور که اهالی می گویند جزء زمین های امین آباد است و آن سوی رودخانه ساکنان زمین داران دور از چشم شرداری هر کاری که می خواهند انجام می دهند... معاندان در آن سوی رودخانه برای خود پرو و بیایه دارند... کار نتخاب هار در آن سوی رودخانه به دور از چشم ماموران شرداری به راحتی مواد مصرف می کنند و کود کان محله عباس آباد روی سرنگ های مصرف شده معاندان بعد از گذر از لوله های وسط رودخانه بازی می کنند... در آن سوی رودخانه سرخ حصار زمین های کشاورزی وجود دارد و با موتورهای کشاورزان آن این رودخانه را برای صرف به سوی زمین های کشاورزی خود هدایت می کنند... یک بار مهندس حقانی و دکتر حافظی را برای بازدید به این محله آوردیم که این دو عضو شورا دیدند که چطور آب فاضلاب را برای آبیاری زمین های کشاورزی استفاده می کنند... خیلی از معاندانی که از روی این لوله های آب به این سوی محله می آیند به داخل رودخانه می افتند و کسی خبر دار نمی شود...

کاتال سرخ حصار، کابوس زنان محله عباس آباد

زنان محله عباس آباد از کابوس رودخانه سرخ حصار و افتادن کود کانتان به داخل رودخانه پیر شده اند؛ زمانی که این روزها مشغول شستن فروش های خانه خود مقابل در خانه هستند؛ اما یک لحظه از بچه هایشان نباید غافل شوند... یک ماه پیش بود که مردهای این سوی رودخانه توانستند یک بچه ۴ ساله را از داخل رودخانه نجات دهند... اگر صدای داد و فریاد این بچه را نمی فهمید بسم جازه این بچه معلوم نبود کجا پیدا شود... شب با کنار این رودخانه تاریک است و معاندان اینجا جمع می شوند... حتی فرش های که ما داشته بودیم و روی این نفس ها پهن کرده بودیم، را از زدینند... تابستان ها موش و مار و پشه ها ما مان را می برد... ما نمی توانیم یک هممان دعوت کنیم... بوی فاضلاب مارگارین را واقعاً ندگی را برای ما مسخته کرده است... به اداره برق گفتیم روشنائی اینجا را تامین کند اما این کار را نکرد... معاندان از تاریکی این محدوده استفاده می کنند و کارهای ناشایست در اینجا انجام می دهند... اگر خودمان تمیز کنیم کنار رودخانه پر از زباله می شود... مردم هم نظافت را رعایت نمی کنند و زباله های خود را در کنار رودخانه رهامی کنند... موش های راحتی وارد خانه های ما می شوند... بعضی از مردم داخل خانه های خود مرغ و خروس نگه می دارند و همین مساله مشکلات زیادی را برای ساکنان به وجود آورده است... موش تمام خانه و زندگی ما را برداشته است و کسی مشکلات ما را حل نمی کند... بچه های ما از بوی فاضلاب شرکت مارگارین مریض شده اند... در خانه ما یک بار مار گرفتیم... شب با اینجا سگ های ولگرد دنبال مردم می کند... این قسمت محله مثل یک خرابه می ماند... معاندان در کنار رودخانه جمع می شوند و یک بار هم لباس هایی که شسته بودیم و روی بند پهن کرده بودم را معاندان زدینند... ما اینجا امنیت نداریم... لحظه به لحظه دلمان شور می زند که نکند بچه هایمان داخل این رودخانه بیفتند...

زمین فوتبال فاقد چمن مصنوعی

زمین فوتبال محله فاقد چمن مصنوعی است و بچه ها مجبور هستند تا دور این زمین بازی کنند اما داخل این زمین نمی نشوند اگر در مناطق بالا بچه ها داخل زمین های چمن بازی می کنند اما بچه ها این محله جنوبی داخل این زمین نمی روند و بارها درخواست نوجوانان این بوده تا این زمین آسفالت چمن مصنوعی شود تا امکان بازی آنها وجود داشته باشد. این زمین در بوستان بهار قرار دارد که ۷ سال پیش ایجاد شد... وقتی پرسرهای محله مشکل بازی بازی دار ند؛ دخترها اصلا جایی برای تفریح و سرگرمی ندارند...

بهبودی جویبان کرد

داخل محله عباس آباد، با خانواده ای روی ربه می شویم که ۵ نفر از بچه های این خانواده می ضاعت مشکل ذهنی دارند. زن و مرد پیری که به خاطر وعده های مسئول بهبودی شهری خانه کوچک و فرسوده ۳۰ متری خود را فروختند به خیال آنکه وعده های این مسئول برای خرید خانه جدید عملی می شود و اکنون در دواتق اجاره ای روز را به شب می گذرانند... ۴ تا دختر دارم و ۲ تا پسر دارم... پسرم را بهبودی شهری نگهداری می کند... پسرم تشنج کرد و مشکل عصبی پیدا کرد... و نتوانستم از پسر نگهداری کنم رفتم بهبودی شهری تا از پسر نگهداری کنند... ۴ تا دختر هم مشکل روانی دارند و دارم در درمان این دخترها خیلی سستگین است و از پس آن بر نمی آیم... بهبودی شهری تا الان به ما کمک نکرده اند و مردم به ما کمک می کنند... دختر هام ناراحتی ذهنی دارند و هزینه درمان آنها زیاد است... دوبار چشم یکی از دختر هام را عمل کردم و بهبودی شهری کمک نکرد... نام نمی دهد... یک بار مسئول بهبودی شهری به من گفت خانه ام را خالی کنم تا بازسازی کنند... ۲۰ میلیون تومان به من داد تا جری دیگری خانه بگیرم تا خانه ۳۰ متری ام را بازسازی کند... صدا و سنسما را آورد اینجا و سا آبروی من بازی کرد... رفتم پیش آقای فاضلی نژاد مسئول بهبودی شهری و با آبروی من بازی کردید و تصویر من را در تلویزیون پخش کردید اما کمکی به من نکردید... گفت همان ۲۰ میلیون تومانی که بابت اجاره جای جدید به شما دادم؛ کل کمکی بود که می توانستم انجام دهم و الان هم نمی توانم کاری برای بازسازی خانه ات انجام بدهم... خانه ام را فروختم ۴۷ میلیون تومان پول خانه را بانک گذاشتم... هر بار که به بهبودی رفتم گفت بوجه ندارم... آخر سر سراج شورایی رفتم تا کاری برای من انجام دهد... الان هم اسپر شده ام... شوهرم پیر است و نمی تواند کاری انجام دهد... بچه هایم تحت پوشش بهبودی شهری است و کمکی این سازمان نمی کند... یک پسرم در خطاطی کار می کند و با ماشین کار می کند و یک لقمه نان می خوریم... در آمدی ندارم... تو را به خدا شما به ما کمک کنید... بهبودی شهری قرار بود خانه قدیمی ام را که بفروشم پول بدهد تا خانه بزرگتر بگیرم اما کمک نکردند... دخترم بزرگم ۲۷ ساله است... همه دختر هام مشکل ذهنی دارند... دختر بزرگم قرص تشنجی می خورد و هزینه آن زیاد است...

محله عباسی آباد

شورایاری

پدیدہ

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

شماره ۲۱، اسفند ۱۳۹۵، شانهمم

شماره ۲۰، قیمت ۱۶ صفحه

March 12, 2016 WWW.PAIDIDEH.COM

در نشست هم اندیشی شورایاران محله «عباس آباد» با هفته نامه «پدیدہ شهر» مطرح شد:

چالش فاضلاب در خط مرزی

جنوبی ترین نقطه تهران!

در ادامه محله کردی های هفتگی مان به محله «عباس آباد» در منطقه ۲۰ رفتم. این محله در شمار محلات محروم منطقه قمران دارد. درد دل های شورایاران و اهالی محله طولانی و مفصل است. آنچه در زیر می آید حاصل حضور مادر این محله می باشد که تقدیم می شود:

مانباید سستیم

وی افزود: معضل بعدی محله ما که خیلی هم مشهود است، چند زمین بایر در اطراف شهرک ماهست که با وجود داشتن سند و مالکیت های خصوصی و شخصی متاسفانه شهرداری اقدام به صدور جواز و پروانه ساخت به آن ها نمی کند. این زمین های خاکی مانند استان خوزستان در فصل تابستان به محض اینکه کوچک ترین نسیمی بلند می شود، گل این محله را گرد و خاک برمی دارد و با نظر سلاستی و بهداشتی این محله ما را با یک چالش رویه رو می کند. تقاضای ما این است که حداقل احداث بوستان یا خرید زمین از مالکان یا اجاره ساخت و صدور پروانه ساختمانی داشته باشیم که ما از این مشکل نجات پیدا کنیم. شیخ الاسلامی دبیر محله همچنین در رابطه با بافت فرسوده محله نیز گفت: بافت فرسوده مشکل خیلی بزرگی در محله ما است. طبق نقشه های که از طرف شهرداری اعلام شده است، متاسفانه فقط دو تا از خیابان های محله ما افتاده جزء بافت فرسوده باقیه آن ها جزء بافت ناپایدار. تمام تسهیلاتی که برای بافت فرسوده در نظر گرفتند و بسته های تشویقی متاسفانه متاسفانه فقط برای دو تا از خیابان های ما. وی در پاسخ به اینکه چرا این اتفاق افتاده گفت: این تقسیم بندی را خود شهرداری تهران اعلام کرده است، حالا به خاطر پلاک های بوده است که آن ها شناسایی کردند که قدمت بیشتر داشته اند. دبیر شورایاری محله عباس آباد با اشاره به اینکه این اتفاق از طریق برداشت میدانی نبوده است گفت: به نظر ما اصلاً آن ها تحقیق میدانی نداشتند. فقط بر اساس چند پلاک تصمیم کلی گرفتند. بنده اعتراض کرده و گفتم که خیلی از جاهای محله هست که پلاک های خیلی قدیمی تر از آن دو خیابان هم بالاتر دارد. قدمت آن ها بیشتر است. متاسفانه آن دو خیابان هم به بافت فرسوده بسته های تشویقی و تسهیلات بافت فرسوده نمی توانستند استفاده کنند. وی در پاسخ به اینکه چند درصد محله فرسوده است گفت: شاید حدود ۶۰ درصد محله و باقیه بافت فرسوده داشته باشد، ولی طبق تقسیمات شهرداری حدود ۱ تا ۲۰ درصد آن جزء بافت فرسوده است.

آب برای کشاورزان متعلق به اداره کاتال و آب است. منتهی مرتب میلیون ها یا میلیاردها تومان از فروش این آب برای کشاورزان و زمین استفاده می شود، دروغ از یک ریال که استفاده برای محله ما داشته باشد! این فعال شورایاری در ادامه اظهار داشت: کلا متر از کاتال ۷۰۰ متر، بویا عرض نهایتاً ۴ تا ۵ متر است که خیلی هزینه ای برای پوشاندن آن نمی خواهد. از طرفی بعد از هزاران نامه نگاری و درخواست کمک برای هموطنانمان آن ها تصمیم گرفتند که در سال ۹۶ یک موهوبه ای از شورای شهر تهران بگیرند تا بتوانند ورود کنند. حدوداً دو هفته پیش این مورد را به اعلام کردند و به ما قول دادند که آن شاهانه در سال ۹۶ ما این کاتال عبوری را برای شما می پوشانیم. این مورد یکی از بزرگ ترین معضلات محله ما است.

شیخ الاسلامی دبیر شورایاری محله «عباس آباد» در جریان برگزاری نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات تهران با اشاره به اینکه رسانه ای شدن مشکلات راهی است تا مشکلات محلات به گوش مسئولین برسد، بزرگ ترین دغدغه محله اش را وجود خط مرزی دانست که از عبور آب های تصفیه شده قسمتی از فاضلاب تهران ایجاد شده است و دو شهرک عباس آباد و جاده نظامی را از یکدیگر جدا می کند.

کاتال آب بلای جان «عباس آبادی ها» وی در این خصوص افزود: این خط مرزی به نام کاتال آب محسوب می شود و حدود ۱۵ سال مشکلات زیادی را برای محله ما به وجود آورده است. ساکنان از همان ابتدای تاسیس این کاتال از همان دوره اول تاسیس شورایاری ها و شوراهای مطرح می کنند و تا به امروز که ما در خدمت شما هستیم، هیچ گونه نتیجه خروجی نداشتیم. از زمانی که آمدیم در انتخابات شرکت کردیم و عضو شورایاری شدیم و مسکنان این مسئولیت را پذیرفتیم، بالغ بر چندین مسئول بالای سر این کاتال آوردیم، مشکلات آن را مطرح کردیم. منتهی شمر نمیرود، دکتر حافظی، مهندس سرسوری، از اعضای شورای شهر تهران شریف آوردند، بالای سر کاتال ایستادند، عکس های زیادی گرفتیم، انعکاس زیادی در روزنامه همشهری، به علت مشکلات اینجاست، متاسفانه در منطقه ۲۰ حلال آن های مختلف منطقه از جمله منطقه ۲۰ حلال آن های که بنده به یاد دارم، مهندس کریمی، مهندس کتان بافت و تعداد زیادی بودند و در آخر مهندس صفوی که شهرداری ۱۲۰۰ منتهی، منتهی تنها در رابطه با این مورد به ما گفتند که دستور کار اینجا برای ما نیست، باید آب و فاضلاب منطقه ای و کاتال ها و اداره کاتال ها و زحمتی باید بیاورد، این مشکل شما را حل کند، ما خوشبختانه یا متاسفانه به انجام هم که مراجعه می کردیم، آن ها جوابی می گفتند، لنگه جواب این ها، برای مثال به ما می گفتند که این کاتال متولی عبور این آب سلسله دنگی و احداث و نگهداری آن، بر عهده شهرداری است. ولی عبور آب و تامین آن و فروش

کسی گوش به دهکدگان نیست

شیخ الاسلامی در ادامه سخنان خود به دیگر چالش محله اشاره کرد و افزود: معضل بعدی ما این است که چندین بار در خواست پل عبور داشتیم، به انتهای نقطه شهرک عباس آباد داشتیم، به این علت که با دارماری دبیرستان و هنرستان تعداد زیادی از دانش آموزان حدود ۷۰۰ و نیم صبح و ۱۲ و نیم ظهر و ۵ و نیم غروب به صورت دسته جمعی از عرض خیابان جاده ورامین عبور می کنند، بارها تصادف شده است، هر لحظه امکان تصادف دسته جمعی از این دانش آموزان است. این بندگان خدا از روی کار دریل عبور می کنند، ما تقاضای نرده کشی داشتیم که کسی از آنها عبور نکند، احداث یک پل عبور پدیده داشتیم که متاسفانه تاکنون هیچ گونه نتیجه ای نگرفتیم!

زمین های بایر محله کانون گر خوار محله اند

محله بوی فاضلاب می دهد

شیخ الاسلامی در ادامه سخنانش افزود: دومین معضل محله ما این است که از سمت شرق محله ما یک رودخانه خیلی عریض و طولی عبور می کند و داخل آن آب های سطحی فاضلاب شهری خود شهر تهران از آن عبور می کنند، مشکلات زیادی را برای محله ما به وجود آورده است. بعضی جاهای آن فاضله نیم متر از منطقه مسکونی عبور می کند!

رودخانه فاضلاب شهری حفاظت ندارد

این فعال اجتماعی در ادامه خاطر نشان ساخت: زباله های که مردم آنجا ریختند یا از سطح شهر تهران آب با خود می آورند و در آنجا جمع می کنند، از نظر آلودگی محیطی، از نظر بوی نامطبوع و فضای خیلی نامناسبی که آنجا به وجود می آورد، اخیر اتفاقات زیادی در محله افتاده است. در بهمن ماه امسال، سنال ۱۳۹۵ یک نوجوان ۱۷ ساله ای که تصاویر و پترو موجود هست که بنده خدا به علت نداشتن قسمتی از حفاظ در این رودخانه که داشتند در آنجا ترده می کردند، سقوط می کند و فوت می کند. خسرواداش بعد از چند روز از منطقه ورامین چنجاه او را پیدا می کنند، معضل خیلی بزرگی ساخته بود و چندین خانوادها را داخل کردیم، ما تمام تصاویر و تمام مدارک خدمت شهرداری، رئیس سر کلاتر منطقه ۲۰ تهران جناب سر هفت حسینی و بقیه از آن گان شهر که نیاز بود، حتی انتقال به شورای شهر را انجام دادیم که حداقل اگر پوشش برای آن به وجود نمی آید، ما ستم کشی تهران نباید باشیم که تمام آب های سطحی و فاضلاب آن ها باید از محله ما عبور کند. در صورتی که ساختن حفاظ برای این محله یک چیزی حدود ۱ کیلومتر نیاز به حفاظ کشی دارد که تا الان نه نیروی انسانی و نه شهرداری و نه جهاد کشاورزی بر عهده نگرفتند. که این حفاظ را کشند آن بیچاره افرادی که دارند زندگی می کنند، از آنجا سقوط نداشتند

جلسه گذاشته بودند، بنده خودم در جلسه حضور داشتم، خدمت خانم میرزایی یک جلسه بودند، متأسفانه سطح آگاهی محله و چهره‌های محله اینجا پایین است. چون در سطحی نیست که بخواهند همکاری لازم را با شهرداری داشته باشند! امکانات و امتیازهای خیلی خوبی می‌دهند، ولی متأسفانه این ریسک را نمی‌توانند بپذیرند که حالا بخواهند به علت شرایط مالی و دغدغه‌های که فکر می‌کنند شهرداری می‌خواهد برای آنها ایجاد کند، در صورتی که این طور نیست! آن دوستان که در جلسه حضور داشت، خیلی واضح و روشن می‌گفت که امکانات و مزایای به‌بافت‌های فرسوده می‌دهند ولی سطح آگاهی ساکنان محله و بچه‌های محله ما در آن حدی نیست که بخواهند مشارکت کنند! دوستانمان خیلی هم راضی بودند که برای دو سه مورد بیایند مشارکت کنند! متأسفانه آن هم حتی کسی استقبال نمی‌کند!

اتفاق می‌افتد که حتی به کلاتری منطقه مراجعه کردیم، دوره قبلی ریاست کلاتری امین‌آباد در خواست کانکس کرده بودیم که متأسفانه گفتند نه تجهیزات آن داریم و نه نیروی انسانی آن را که بخواهیم در آنجا مامور بگذاریم! ولی در دهیاری جاده نظامی با توجه به خود کفا بودن خود و امکانات موجود بهره‌برداري خیلی مطلوبی از این موضوع می‌کنند. متأسفانه ما مراجعه که می‌کنیم، می‌گویند ما نیروی انسانی نداریم، کانکس و تجهیزات خاص آن را نداریم!

اهالی محله با وجود امتیازهای بافت فرسوده ریسک نمی‌کنند
این فعال اجتماعی چالش بعدی محله را وجود کوچه‌های باریک در بافت فرسوده دانست و گفت: سمت شمال غرب محله عباس‌آباد بیشتر کوچه‌های ما به صورت دو متر دو متر و نیم است که بافت فرسوده هستند و از طرف شهرداری

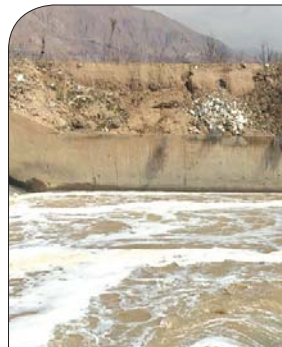

ناصر حاتمى عضو اصلی شورایاری محله عباس‌آباد منطقه ۲۰ شهرداری تهران در ادامه نشست هم‌اندیشی چالش‌ها و فرصت‌های محلات تهران اظهار داشت: مشکل اساسی به نظر خودم می‌توانم مطرح کنم، مشکل امنیتی محله‌مان است که با قاچاق‌فروشی و دزدی‌های محله حتی از سرای محله قبلی حاضران در جلسه هستند و می‌توانند شهادت دهند. در ده‌های زیادی

محله امنیتی ندارد

شهری تهران باشیم!

ساختمانی به عنوان دبیرستان دخترانه شروع به احداث شد، حدوداً به ۵۰ درصد پیشرفت کار که رسید. مشکلی برای آن پیش آمد این ساختمان دیگر ادامه پیدا نکرد، آموزش و پرورش از ادامه ساخت آن منصرف شد و وقتی ما مراجعه کردیم گفت، در جوار این ساختمان، دانشگاه پیام‌نور که در این محدوده هست، در محله شمال‌عاکرده است که این ساختمان و این زمین‌ها متعلق به ماست! متأسفانه الان بین دانشگاه پیام‌نور و آموزش و پرورش مشکلی پیش آمده است، ساختمان سال‌هاست که همین طوری باقی مانده است، هر سال هم دارد فرسوده‌تر می‌شود و از بین می‌رود. در ریخ از اینکه بچه‌های منطقه برای گذراندن پایه تحصیلی دبیرستان در این محله امتحانات زیادی روبه‌رو هستند، با ماشین‌های و سرویس‌های که گرفته می‌شود، یا پیاده‌ها و یا باصبع و یا باظہر از محل خارج می‌شوند تا بتوانند پایه تحصیلی خود را ادامه دهند.

نظافت محله‌ها را نمی‌کنند نبود کمی بهتر شده است

وی در خصوص اینکه نظافت اینجا و نگه‌داشتن آن راضی‌کننده است یا خیر اظهار داشت: تا ۶۵ درصد راضی هستیم. وضعیت زباله خوب است، ما منکر آن نیستیم، ولی آن طور که انتظار افراد محله را بر آورده کند، نیست. در این روزهای اخیر که به استقبال فصل بهار داریم می‌رویم، کمی جدیت بیشتری شده و مردم رضایت بیشتری پیدا کردند. ولی قیل از این ما هر دفعه باز دید میدانی با شهرداری و عوامل آن به محله می‌فرستیم و محله را باز دید می‌کردیم، تنها موردی که اینجا همیشه تکراری بود، نظافت این خیابان خوب نیست، این نهر نظافت آن خوب نیست، اینجا پاسکاری شود، اینجا جاش تپشود.

خرید زمین برای ایجاد تصفیه خانه مطلوب است به خرید زمین

وی در ادامه افزود: مشکل دیگری که محله ما دارد، فاضلابی هست که متأسفانه چند سالی است که فاضلاب کنده شده و لوله‌های آن آماده است، ولی منتھی اتصال نمی‌توانیم بدهیم. حالا که شما فرمودید که این موارد را منکم می‌کنیم، یک یا دو تا از ساختمان‌های ۴ تا ۵ طبقه ما به علت فرسودگی و مشکل پر خورد کرده است و تر کهای برداشته و خانواده‌های آن با دغدغه و ترس و وحشت دارند زندگی می‌کنند. وقتی مراجعه می‌کنیم که چرا محله ما را آب و فاضلاب آن را به فاضلاب شهری وصل نمی‌کنید، می‌گویند به علت بالا بودن سطح محله ما باید یک پمپاژی بسازیم، به هزاران نامه و درخواست از فاضلاب شهر تهران جناب آقای عزیزه‌تو استیم موافقت او را بگیریم که در شهر که هم‌جوار خودمان جاده‌های محلی را اختصاص می‌دهیم که یک محلی ساخته شود و سه محله را فاضلاب آن را از طریق فاضلاب شهری به تصفیه خانه شماره ۷ عماد فر منتقل شود متأسفانه آن را زمین که در نظر گرفته شد، شورای اسلامی آن را در نظر گرفت، به مرحله اجرا که آمد، بد استانه مقدس حرم عبدالعظیم که به بافت آن هاید، به شهر می‌خواهد انجام شود، دست روی آن زمین گذاشت و گفت من می‌خواهم این زمین را به شما بفرشیم چون ما هم قدرت خرید آن را نداریم، الان فعلاً درگیر این هستیم که آب و فاضلاب شهرداری از آستان مقدس چون جزء موافقات آن ما بوده است، بتوانیم آن را بگیریم و فاضلاب آن هم وصل شود. اگر بزرگ‌ترین مشکلاتی که بزرگ‌ترین دغدغه محله‌مان حیوانات موزی و جانورهای از جمله موش که سطح خانه‌هایمان را واقعا پر از کرده، دفعه برای رفع این مشکل مراجعه می‌کنیم، می‌گویند باید فاضلاب وصل شود. فاضلاب هم فعلاً امکان وصل آن به فاضلاب شهری نیست!

بیشتر مهاجرین غیر ایرانی اند که اعطای مشکل قانمندند

این فعال اجتماعی در ادامه چالش بعدی محله را نیز متندان محله عنوان کرد و گفت: تعداد افراد زیادی از خانوارهای اینجا رفته تشکیل می‌دهند. خانوارها و خانواده‌هایی که مهاجرین هستند از افغانستان آمدند و تعدادی کمی هم پاکستانی هستند. از این افراد یک تعدادی ورود از امجاز بوده است. تعداد زیادی از آن‌ها هم غیرمجاز هستند، بچه‌های آن‌ها بزرگ شده‌اند گاهی درگیری و مشکلاتی در محله ما به‌وجود می‌آید و دیده می‌شود. بنده به عنوان دبیر محله نامه‌های که می‌خواهم محله سکونت همشهری‌های خود را تأیید کنم برای بعضی از ارگان‌ها مانند بیمه، شهرداری و کارها دیگر، از ۱۰۰ درصد مراجعه‌کنندگان برای مهر کردن نامه و تأییدیه، حدود ۷۰ درصد از مراجعه‌کنندگان از افغانه و ۳۰ درصد مراجعه‌کنندگان ایرانی هستند که می‌خواهند مشکلاتشان را به جاهای دیگر منعقد کنیم. همچنین اکثر این خانواده‌ها نیز کارگر نیستند و درآمد آن‌ها پایین است. بنده خاها از فقر دارن درنج می‌برند.

هر بخش اجرایی محله یک متولی دارد

این فعال اجتماعی در خصوص میزان توجه دولت و فرمانداری در این محله نیز گفت: فرمانداری که اصلاً در اینجا هیچ کاری نکرده است و می‌گوید اینجا جزء مناطق شهری تهران است، هر کاری قرار است انجام شود، شهرداری باید انجام دهد. متأسفانه در منطقه ۲۰ خارج از محدوده‌های زیادی داریم، بنده چند مثال می‌زنم، آموزش و پرورش ما جزء شهری است. شهرداری ما جزء منطقه ۲۰ تهران است. کلاتری ما شهری است. عزمش به حضور تا آن که برخی از مناطق اداره برق ما به شهرستان برمی‌گردد. بعد خیلی از کارهای ما در اینجا تفکیک شده است، برای مثال راهنمایی و رانندگی مسان قسمتی‌های آن برمی‌گردد به ورامین و قرحسک که اگر تصادف شود، آن‌ها باید مراجعه کنند. اگر در آموزش و پرورش مشکلی باشد، باید به شهری مراجعه کنند. اگر شهرداری مشکلی باشد، صدور پروانه باشد، باید به منطقه ۲۰ شهرداری مراجعه کنند. اینجا فقط شهرداری متولی بعضی از کارها بوده است. همین ساختمان سرای محله که احداث شد، شهرداری آن کار را انجام داد. یعنی متولی آن کار بوده است.

نیازمندان محله خجالت می‌کشند خودشان را در آمار محله بگنجانند!

مژگان میرزایی مدیر سرای محله «عباس‌آباد» در جریان نشست چالش‌ها و فرصت‌های محلات تهران ضمن اشاره به جمعیت محله و میزان مراجعه‌کننده و مشارکت‌کننده‌گان در برنامه‌های سرای اظهار داشت: اینجا ۱۷ هزار نفر جمعیت دارد. این سرانسیب به جمعیت واقعا بزرگ است. جمعیت اینجا واقعا بزرگ است و حدوداً ۵۰۳ کویچه نیست، و حدوداً می‌توان گفت ۵۰۰ نفر می‌آیند. که به نسبت جمعیت محله استقبال کم است. به این علت که اینجا مردم بیشتر در فقر به سر می‌برند. زیاد درآمد آنجانی ندارند و وی در پاسخ به اینکه آساری از وضعیت فقر محله دارند یا خیر اظهار داشت: مالیات افراد بی‌ضاعت و اینام را داریم که حدود ۱۵۰ خانوار هستند.

مدیر سرای محله در خصوص شرایط این خانوارها گفت: یکی از آن‌های سرپرست، بدسرپرست و اینام هستند. بعد آن‌ها را مدیر سیستم حامی که داریم، ثبت کردیم.

هستند گفت: مختلف هستند. یکسری از آن‌ها یایی سرپرست هستند یا همسران آن‌ها معتمد هستند که اکثریت به این شکل هستند. وی در خصوص وضعیت اعتبار در محله گفت: فقر میرزایی مدیر سرار در خصوص اجرای طرح سنجش عدالت در محله و اولویت‌های استخراج شده از این طرح گفت: یکی خسروتن خانگی دیگری خانوادگی سیگاری بود.

استوانه های قرمز رنگ تعیین کننده مرز شهر و روستا

وارد محله تقی آباد که می شویم، کارخانه مارگارین بافت ناهمگونی را بین بافت مسکونی و صنعتی به وجود آورده است. قرار گرفتن این کارخانه در دل محله قطعاً مشکلاتی را برای ساکنان محله قدیمی تقی آباد به وجود می آورد. در این سوی کارخانه ملک بزرگی که به قطعه های کوچک تقسیم شده و خانه های کارگری قدیمی در آن ساخته شده، وجود دارد. خانه هایی که اکنون بدون سقفه رها شده اند و تا زمانی که مشکل سند این ملک بزرگ حل نشود، این خانه های قدیمی کارگری همچنان بلااستفاده باقی خواهند ماند. مردم محله تقی آباد در معرفی محله خود می گویند: «... محله ما مانند ضرب المثل شتر مرغ است... بخشی از آن جزو بافت شهری و بخشی دیگر جزو حریم شهری است... قسمت زیادی از محله طبق طرح تفصیلی جزو فضای سبز در نظر گرفته شده است... به همین دلیل خانه هایی که در آن سوی خیابان عربخواری قرار داده اجازه ساخت و ساز ندارند... طبق طرح تفصیلی محله آن سوی محله جزء کمربند سبز قرار دارد...» یکسری استوانه های نارنجی رنگ را در آن سوی خیابان عربخواری قرار دارد که محدوده شهری را از محدوده حریم مجزا کرده است. این استوانه ها به معنای این است که هر ملکی که در آن سوی خیابان شهری محروم خواهند بود: «... آن سوی محله خانه های فرسوده وضعیت بدی دارند اما اجازه ساخت و ساز به آنها داده نمی شود... این محله حتی یک در مانگه و یا یک مدرسه بسیاری ندارد... برای تعیین این سرانه ها حتی یک زمین ۲۵۰ متری به ما دادند تا با مشارکت یک سرمایه گذار سرانه های مورد نیاز محله را تعیین کنیم اما این زمین در قسمت کمربند فضای سبز قرار داشت و ما نمی توانستیم ساخت و ساز کنیم...»

زمین های کشاورزی مرز بین شهر و روستا

قدیمی های محله تقی آباد می گویند زمین های کشاورزی در آن سوی محله و در کمربند سبز قرار دارد. زمین هایی که هنوز کندمکاری در آن انجام می شود و آب این زمین ها از مخزن شهید تهرانی تامین می شود: «... یک زمین بزرگی در محله در قسمت محدوده کمربند سبز تهران قرار دارد و حتی ما نمی توانیم این زمین بزرگ بلااستفاده رها بکنیم و یا یک مرکز فرهنگی تبدیل کنیم... بچه های این محله تنها در بوستان های محدوده سازی می کنند... البته یک زمین بازی در پشت سرای محله قرار دارد و یکی هم در سه راه تقی آباد است و یک زمین بازی هم در قسمت کمربند سبز قرار گرفته است که بلااستفاده باقی مانده است...»

تقی آباد برای ما مثل کابل است!

پیر مرد های افغانی وسط زمین بایر محله درست در بافت حریم، روی یک تکه مقوا نشسته اند و با سنگ و قطعه های شکسته یک بطری نوشابه سبز رنگ به قول خودشان «دور بازی» می کنند. با تکه های بطری و سنگ روی یک مقوا این بازی را انجام می دهند. جایی برای نشستن و استراحت نداریم. انطور که خودشان می گویند افغانی های زیادی در حریم سبز محله تقی آباد زندگی می کنند که شغل بیشتر آنها خیاطی و سنگ کاری است: «... ۲۵ سال است که به تهران آمده ام و در این محله زندگی می کنم... سنگ کارم... برخی از افغانی ها هم کشاورزی می کنند... کار فرما بیمه ام نمی کند اما اگر کار باشند درآمد خوبی داریم... محله از نظر ما مشکلی ندارد و اینجا را مثل کابل و قندهار دوست دارم...»

گوشه دیگر زمین یک پیر مرد افغانی در حال قرائت قرآن است. با لهجه شیرین افغانی جواب سسوالا اتمان را می دهد: «... قرآن تلاوت می کنیم. الان بی کار هستیم و برای سرگرم شدن قرآن می خوانیم... زیر پایم کار تن انداخته ام، نشسته ام داخل این زمین خدا... اینجا خانه دار اما بسوی گاز می دهد... از افغانستان که به تهران آمدم کاری ندارم... زخمی به تهران آمدم مجروح جنگی شدم... خدا لعنت کند طالبان را که آنها ما را کشتند... ما هم آنها را کشتیم... می خواستیم سلاح ببریم قندهار که طالبان زیر اتوبوس ما بمب گذاشتند و یک چشمم را از دست دادم... طالبانی ها را نکشته مجروح شدم و زخمی به ایران آمدم... یک خانه گرفتم و با زن و بچه آمدم اینجا... پسرانم کار می کنند و گاهی هم سازمان ملل به ما کمک می کند... اهل هزاره بودم، هرچی که جنگ در افغانستان انجام می شود، در منطقه هزاره است...» پیر مرد این ها را می گوید و شروع به خواندن قرآن می کند: بسم الله الرحمن الرحیم...

آزادبازار استادهای تقی آباد محله تقی آباد منطقه ۳۰ از جمله محله هایی است که تنها یک خیابان مرزی است بین بافت شهری و روستایی. مرزی که مردمان این سوی محله خود را پایتخت نشین می دانند و مردمان آن سوی آن روستاییانی هستند که در مرز کمربند سبز قرار گرفته اند و محروم از امکانات یک زندگی شهری. طالب است که حتی این روستای تازه تاسیس هم نامی ندارد و طبق قولی که چندی پیش استفاده تهران به اهالی این سوی محله تقی آباد داده است، قرار است به زودی یک دهیاری برای اداره آن تشکیل شود. این در حالی است که به گفته ساکنان همین قسمتی که در حریم منطقه ۳۰ قرار گرفته اند، به دلیل نزدیکی به بافت محله استادهای تقی آباد هم در حیطه خدمات شهری و حمل و نقل عمومی پایتخت بهره مندی نمی شوند. اما بابت کلیه تارخی اهالی باعث شده تا برخی تقی آباد برای آنها بزرگ تر از خدماتی شود که شهر داری منطقه به آنها ارائه می دهد. در هر صورت تقی آباد نام یکی از مهم ترین محلات شهری است که همراه با اغلب محلات دیگر از دهه ۱۳۵۰ هجری شمسی به بعد بار شد بافت های مسکونی شهر گسترش یافت اما نامها و عمارت هایی که در گوشه و کنار این محله باقی مانده است، نشان از گذشته ای پر دامنه برای آن دارد. زمین های اطراف در آن محله باغ ها و زمین های کشاورزی آبادی وجود داشته است. محله تقی آباد از محلات نسبتاً قدیمی شهر بوده که وجود کارخانجات و کارگاه های بسیار و عمدتاً سنگبری ها و کارخانه مارگارین محله را دلاری بافت صنعتی نموده است و در محدوده بافت فرسوده منطقه قرار دارد.

سرگردانان بین شهر و روستا!

هفته نامه «پدیده شهر» وضعیت محله «تقی آباد» را بررسی می کند.

هیچ مسئولی تکلیف ما را مشخص نمی کند

زنان زیادی مشغول شستن فرش در جلوی در خانه هایشان هستند. خانه های کوچک که حتی روی حیاط کوچک آن نیز سقفی کشیده شده است با مساحت خانه از آن چیزی که هست بیشتر نشان داده شود. مشکلات تقی آباد آنقدر زیاد هست که ما نمی دانیم در مورد کدام یک با شما حرف بزنیم... داخل محله وقتی مهمان می آید، خجالت می کشیم درست است که دهکده است اما ما هم آدم هستیم که در این محدوده زندگی می کنیم... خدمات شهری در این محدوده زیاد انجام نمی شود و خودمان مجبور هستیم تا جوی های محله را تمیز کنیم... کافی است که خانه مان را تعمیر کنیم کل شهرداری منطقه به اینجا می آید تا ببینند که چه کار داریم انجام می دهیم... قتل که انجام بدیم اینجا آدم جمع نمی شود... اما وقتی بخوایم بخانمان را تعمیر کنیم کلی آدم از شهرداری اینجا می آید... خانه من ترک های زیادی دارد رفتم آدم از شهرداری آوردم تا ترک های خانه را ببینند تا شاید بتوانیم داخل خانه را بازسازی کنیم اما نگذاشتند... شهرداری برای مشخص شدن وضعیت به ما کمک نمی کنند... این محله پر از موش است. خانه هایمان آنقدر کوچک است که مجبور هستیم فرش هایمان را بیرون خانه بشوریم... نوه من را زنبور آخر کوچه زد و دکترها متعجب بودند که چرا این بچه زنده است... ته کوچه لاله یک راهی برای زیر زمین کوچه بعدی قرار دارد که قبلا مرغاری بوده و اینجا زنبور جمع می شود... به شهرداری گفتیم تا این راه را مسدود کنند و فقط آمدند خاک ریختند... حتی شهرداری با یک توری این راه را مسدود نکرد... انتهای کوچه هم یک زمین خرابه قرار دارد که مردم داخل آن آشغال می ریزند... بوی تعفن آن واقعا مان را بریده است... یک زمان اجازه ساخت و ساز دادند و برخی از اهالی با هزار زحمت خانه خود را ساختند اما بعدا گفتند که جز فضای سبز است و اجازه ساخت و ساز ندادند... خوب اگر قرار است اینجا جزو فضای سبز شود زودتر این کار را انجام دهند تا ما هم از این وضعیت راحت شویم... به خدا از این بلا تکلیفی خسته شده ایم... آن طرف محله در رفاه زندگی می کنند و ما باید محروم باشیم... آن طرف محله خانه ها متری ۲۵ میلیون تومان خرید و فروش می شود و این طرف محله را به زور متری ۱/۵ میلیون تومان می خرند... اینجا اسیر شده ایم... شهرداری هم پول ندارد که خانه های ما را بخرند... خیلی سعی کردیم تا این سوی محله را جزو بافت شهری بیاوریم اما قبول نکردند... شوهرم کار گراست و مجبور هستیم تا اینجا بمانیم... نه یک مغازه وجود دارد نه میوه فروشی هر چیزی که نیاز داشته باشیم باید برویم شاه عبدالعظیم خرید کنیم... مشتری هم برای خانه های ما نمی آید و می دانند جزو فضای سبز است... تورا به خدا به ما کمک کنید خانه های ما پر از موش های ریز خانگی است... آبار تمان های نوساز اینجا هم موش دارد و خسته شدیم از دست موش ها... تالیستان ها این خرابه بوی تعفن می دهند... خانه های اینجا همه قدیمی است و به در نمی خورد... اینجا کوچه لاله است... خیلی خرج کردیم تا باری خانه مان سند بگیریم اما ندادند خانه های اینجا قولنامه ای است... کافی است تا یک کیسه سیمان وارد خانمان کنیم ما موران شهرداری می ریزند داخل این کوچه... کل این کوچه در حال فرو ریختن است... دیوار خانه ما پر از ترک شده است... به آن سوی محله می رسند و به ما که می رسند رسیدگی نمی کنند...»

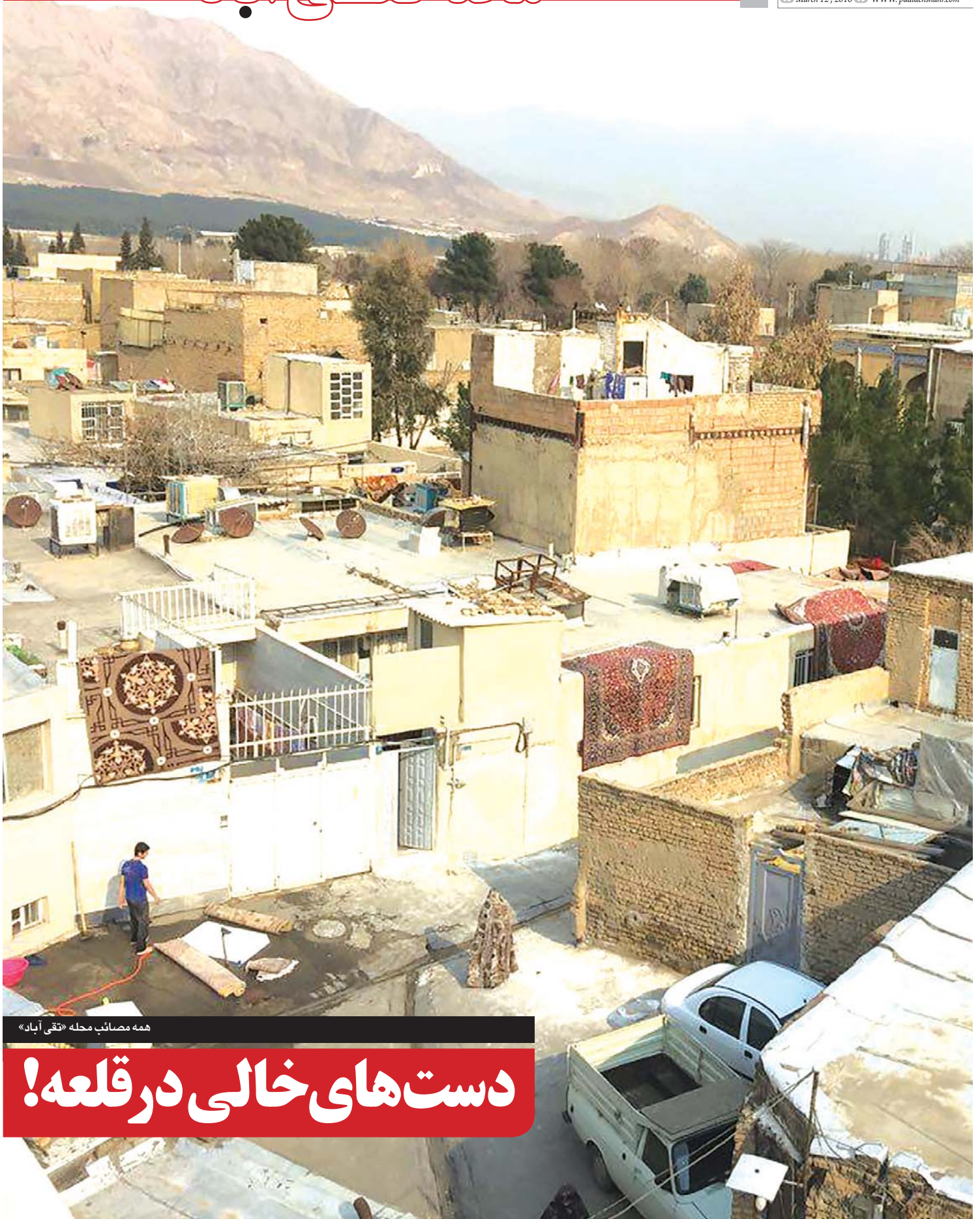

این روستا حتی نام ندارد

خانه هایی که در کمربندی فضای سبز وجود دارد به هیچ وجهی اجازه ساخت و ساز ندارند و اگر هم تمایل به ساخت و ساز داشته باشند باید به شهرداری تعهد دهند تا هر زمانی که شهرداری بخواهد فقط زمین آن را شهرداری می خرد. اکثر خانه های اینجا فقط نماهایشان را درست کرده اند برای مردم اینجا نمی صرفد که هزینه ای برای نوسازی خانه های فرسوده خود بپردازند. جوی های بزرگ اینجا ب کشاورزی می گذرد و الان مشغول لایروبی هستند... من با هزار زحمت یک مغازه در این محدوده ساختم اما شهرداری گفت این مغازه در حریم فضای سبز قرار دارد... رفتم شهرداری گفت که نمی توانم اینجا مغازه بزنم چرا که این محدوده در طرح شهری قرار دارد و قرار است برای این محدوده دهیاری راه اندازی شود... اما در این ده سال نه دهیاری آن مشخص شده و شهرداری امکانات می دهد... اینجا یک محله محروم است. مدرسه در آن سوی خیابان در بافت شهری قرار دارد... این قسمت از خیابان عربخواری که خانه های زیادی دارد بخش محروم محله است... ۲۵ سال می شود که داخل این محله زندگی می کنم... اما از ۲۵ سال قبل این سوی محله تغییری نکرده است... اینجا جزو محله تقی آباد بود اما از زمانی که بافت شهری را تعریف کردند و طرح تفصیلی شهر تهران مساحت پایتخت را ۱۰۰ کیلومتر کمتر کرد؛ این بخش از محله جزو حریم کمربندی قرار گرفت... دو ماه قبل شهردار منطقه فرماندار و استاندار برای بازدید به این محدوده آمدند من رفتم پیش فرماندار تهران و صحبت کردم گفتند در خراسان وقتی یک جوجه از تخم در می آید برایش نامی انتخاب می کنند اما این همه خانواده در این سوی محله زندگی می کنند، برایش اسمی انتخاب نشده است و تازه اجازه ساخت و ساز هم نمی دهند... قلعه قدیمی تقی آباد هم این قسمت محله قرار دارد. فرماندار به استاندار گفت که جواب مردم را چه بدیم؟ گفت تا بعد دهیاری این محدوده مشخص می شود...»

محله نقی آباد

همه مصائب محله «نقی آباد»

دست‌های خالی در قلعه!

عملکرد شهرداری نسبت به فرمانداری بهتر بوده است

سیدرضا جعفری، معاون شهرداری تهران در گفتگو با پدیده، عملکرد شهرداری تهران را در مقایسه با فرمانداری تهران بررسی کرد.

است که مربوط به شهرداری و در هر دو طرف با فرمانداری. وی در ادامه گفت: برخی از مشکلات در حوزه اداره تربیت بدنی، اداره ارشاد و اداره آموزش و پرورش است. که ما زیر نظر آموزش و پرورش و ناحیه شهرستان و استان تهران هستیم. بحث واحد بهداشت نیز زیر نظر وزارت و شبکه بهداشت و اداره شرق استان است. اولین مشکل بحث آموزش و پرورش و وجود مدارس دو شیفته در محله ما است. هم در مقطع ابتدایی و هم در مقطع متوسطه دوره اول و دوم. مشکلات برای دانش آموزهای متوسطه دوره اول و دوم کمی قابل قبول است. ولی برای بچه‌های ابتدایی تا ساعت ۱۷:۳۰ در مدارس یعنی در آن ساعت هوا تاریک است و آن بچه‌ها در مدارس آموزش استرس می‌گیرند که هوا در حال تاریک شدن است و اوسر کلاس است. عملاً بچه‌ها در ساعت آخر کلاس وجود ندارد و دانش آموزان وقتی تعطیل می‌شوند، یک زمانی تعطیل می‌شوند که تاریک شده است و وقت آمدن و رفت در مدارس خیلی سخت شده است.

پاک مسکن به تعهدات خود در باب فرسوده‌سازی مسکن و ساخت و ساز مجامع ورزشی می‌گردد.

این فعال شهرداری چالش دیگر محله را عدم انجام تعهدات وزارت مسکن دانست و گفت: این عدم تعهد در خصوص وام باقی‌مانده فرسوده‌سازی، تبلیغات از طرف شهرداری شد. مردم استقبال نسبتاً خوبی از بسته‌های تسهیلاتی باقی‌مانده فرسوده‌سازی داشتند. ولی متأسفانه تعهدات وزارت مسکن در باره وام باقی‌مانده فرسوده‌سازی نبود و خیلی از مردم شهرداری را عامل فرسوده‌سازی نام کردند که این کار را انجام ندهند. حالا متأسفانه اطلاعات مردم کم است. وزارت مسکن این تعهدات را انجام نداد. این عدم تعهد که به وجود آمد، دیگر مردم استقبال نمی‌کنند که بخواهند خانه‌های فرسوده خود را تغییر بدهند چون با توجه به وضعیتی که در پایین شهر دارند، تمکن مالی ندارد.

محله بیشتر مراکز آموزشی دارد. در ادامه یاد آور شد: در مورد بهداشت هم ما مرکز درمانی مناسبی نداریم. مرکز درمانی خارج محدوده محله قرار گرفته است و یک جایی که بیشتر مصاحبه‌های مشاوره، دامداری و اصلاح شهابی به محیط بهداشت ندارد. خود مرکز بهداشت از حداقل امکانات برخوردار نیست. آب آشامیدنی ندارد. گاز ندارد و آبچاقوی می‌تواند امکانات بهداشتی را اختیار مردم قرار دهد. دوستان فرمودند که امکانات آن در حد صفر است. بحث اداره برق دارد. ما در محله‌ها برق زیادی در محله داریم. برای موارد خاموشی محله باید چند بار به اداره برق مراجعه کنیم تا یک بخش عظیمی از مشکلات خاموشی محله برطرف شود. محله به بحث تأمین تربیت بدنی را داریم که عملاً فعالیت آن‌ها در سطح شهرستانی را به ویژه شهرستانی فکری می‌کنیم. در حد صفر است!

مطالعه و توسعه و فرسوده‌سازی در محله‌ها.

این فعال اجتماعی در ادامه گفت: متأسفانه هیچ گونه خدماتی را به محله‌ها نمی‌دهند. اگر هم کاری و فعالیت ورزشی انجام می‌شود، از طرف شهرداری و به صورت خودجوش از طرف مساجد فعالیت‌های ورزشی انجام می‌شود. بحث این است که ما دو مسجد خوب و فعال در محدوده محله خودمان داریم، ولی حالا توقع داریم که حالا مسئولان ذی‌ربط بیایند یک امکاناتی به این مساجد بدهند که مردم بتوانند در بحث مراسم‌ها حداقل برنامه‌هایی داشته باشند. متأسفانه ما از فقر فرهنگی در محله‌ها رنج می‌بریم. اگر بتوانیم در یک مرکز فرهنگی و سرگرمی محله و مساجد فعال باشند، فکر می‌کنم می‌توانیم به مردم از تباطؤ بیشتری بگیریم و کمک مردم باشیم. وی در پاسخ به اینکه به‌طور مشخص شهرداری و فرمانداری چه فعالیت‌هایی در محله داشته‌اند گفت: اگر بخواهیم بگوییم هیچ کار خاصی انجام ندهاده است. در حد نگهداری است البته منظورم نگهداری که شهرداری انجام می‌دهد نیست منظورم نگهداری همین امکاناتی است که دستگاه‌های اجرایی دولتی در شهر انجام می‌دهند. برای مثال اداره برق در حد همین اینکه بتواند چراغ‌ها را لامپ را بتواند روشن نگه دارد. اینکه آن را توسعه‌ای دهد یا کیفیتی به آن‌ها بدهد. عموماً کیفیت بخشی وجود ندارد از طرف فرمانداری و هم هیچ گونه انجام وظیفه‌ای را نداشته‌اند. وی در پاسخ به اینکه اگر آن‌ها را بیشتر مقایسه کنید، چه تفاوتی دارد با «آپارتمان‌ها»؟ شهرداری نسبت به فرمانداری فعالیت‌های بهتر بوده است. چون ما زیر نظر شورای شهر و شهرداری هستیم و این خدمات را به محله ما ارائه می‌دهند. حالا فکر می‌کنم که شهرداری خیلی بهتر عمل کرده است. شهرداری خیلی عملکرد بهتری نسبت به فرمانداری داشته است.

محله‌ای کارگر نشین!

در ادامه محله کردی‌های هفتگی مان به محله «تقی آباد» در منطقه ۲۰ رفتیم. این محله در شمار محلات محروم منطقه قرار دارد. درد دل‌های شوراییاران و اهالی محله طولانی و مفصل است. آنچه در زیر می‌آید حاصل حضور مادر این محله می‌باشد که تقدیم می‌شود:

مالی ندارند. یعنی واقعا ما بخواهیم حساب کنیم، روی میانگین حقوقی که بخواهیم حساب کنیم، یک میلیون و پانصد است! و کارهای دیگرمان را انجام دهیم. برای مثال ما در مانگانی در اینجا داریم که در اوایل انقلاب واقعا پر شور و فعال بود، متخصص‌های گوناگونی ما داشتیم، ولی متأسفانه الان شما بروید نگاه کنید، یک استراحت‌گاه بیشتر شبیه است! اگر بخواهد خیلی خدمات‌رسانی انجام دهد در حد تزیینات است. به تدریج خدمات آن حذف شد.

سالی ۴۵ هزار تومان آن هم در این محله با این بعد قیمتی که ما داریم بپردازیم باید ببینیم حساب کنیم که حداقل ۲۰ نفر شویم، ولی حساب‌ها بیشتر کارگر نشین می‌ماند که در محله ما بیشتر کارگر نشین است و حقوق کارگری می‌گیرند، وقت آنچنان نمی‌ماند زمان آنچنان ندارند! بیشتر افراد را می‌شناسم که دارند دو شیفته کار می‌کنند و وقتی برای آن‌ها نمی‌ماند که بخواهند برای ورزش و موارد دیگر صرف کنند. آن چند نفری هم که می‌ماند کسانی هستند که واقعا وسیع

خیلی مشکل داریم. آن زمانی که ما ورزش می‌کردیم، با اینکه امکاناتمان خیلی ضعیف بود، ولی فعالیت‌های ورزشی جمعیت محله‌مان خیلی عالی بود. الان مکانی که ما در آن هستیم، یک زمین ورزشی بود که قبلاً ما اینجا ورزشمان را انجام می‌دادیم، ولی متأسفانه آن‌ها کجا هستند. الان یکی از مشکلاتی که در محله ما هست، مکان ورزشی است. یک سوله الزهرا ما داریم، می‌گویند برای سازمان ورزش است. عملاً هیچ گونه اختیاری در آن زمین نداریم. یعنی اگر ما بخواهیم

مجید سهیلو دیگر عضو شورایی محله تقی آباد در ادامه نشست هم‌اندیشی چالش‌ها و فرصت‌های محلات با اشاره به اینکه محله‌اش بافتی قدیمی و مردمانی فرهنگی و مذهبی دارد، گفت: همه مردم یکدیگر را خیلی خوب می‌شناسیم. ولی مشکلاتی که وجود دارد، مشکلات خیلی زیاد است. اگر بخواهید یکی یکی تاکید کنیم، به فرهنگی برمی‌گردد که دارافزود: موضوع اعتیاد که آقای جعفر فرمودند نسبت به گذشته خیلی بهتر شده است. در مورد فرهنگ ورزشی

محله در حال پاک شدن از معتاد است اما کسی کمک نمی‌کند!

این فعال اجتماعی در ادامه گفت: همین اینکه مطالباتی که بوده و کارهایی که انجام شده و انجام نشده، این موارد برای ما واقعا جای گم‌گشتی هست که تمام تلاش‌هایی که انجام می‌شود، ما با نیروهایمان هیچ می‌شویم که آن کار انجام شود. بعد وقتی می‌بیند پای کار آن‌ها تعهداتی که دارند، انجام نمی‌دهند! باز اینکه برای مثال افزایش ظرفیت بدهیم، برای اینکه هست و قرار است طرح عید یکسری برای اینکه خانه‌ها امنیت بالاتری داشته باشند، یک طرح شب و دلمان می‌خواهد که حمایت شود، حالا هر کسی که مسئول است و هر کسی که می‌تواند در این مورد دستش در آتش دارد، جلو بیاید حرف‌ها را نشاند، عملکرد باشد.

و آمدند خدمات به آن‌ها ارائه شده است و چندماه بودند، تخریب شدند، ولی هنوز برای آن‌ها ریالی پرداخت نشده است! این موارد وجود دارد که ما واقعا بدستمان خالی داریم این کار را انجام می‌دهیم. وی در پاسخ به اینکه در این محله چند نفر معتاد شناسایی شده است گفت: در محله خودمان، تقریباً و اکثر قریب به اتفاق باشند. یعنی همه افرادی که پذیرش کردیم بیرون از محله هستند و پاک شدند از ابتدا تا الان ۱۱۰ نفر هستند که ۲ تا ۳ نفر از محله ما بودند. یعنی محله معتاد زیاد ندارد اگر هم باشند، خیلی خیلی انگشت شمار است، حداقل خیلی از موارد آن را نمی‌دانم. چون اگر هستند بنده نمی‌دانم و خیلی کم است. قبلاً واقعا پیدا می‌کرد، ولی الان واقعا خیلی کم هستند.

افراد آمدند، پاک و سالم شدند و با همکاری و همیاری دوستان شورایی و شهردار ناحیه، صحبت شد کسانی که در محله هستند، به رایگان پذیرش شوند و این کار در حال انجام است. وی در ادامه پاسخی به شدن اهالی از اعتبارات بخش روشن فعالیتش دانست و در ادامه به نقاط تاریک چالش اشاره کرد و گفت: تمام تمرکز می‌شود در رابطه با کاهش آسیب در سطح جامعه تمام کارگان و نیروها بسیج می‌شوند و این کار را انجام می‌دهند، وقتی به پای کار می‌رسد، ما هستیم که استین‌هایمان همیشه بالا زده است و مشغول خدمت هستیم و صادقانه و عاشقانه، منتهی قرار دادی که با ما بستند، حالا خیلی از آن برمی‌گردد به خود شهرداری، بهیار ما را پذیرش کردیم و معتادان را ما پذیرش کردیم

استاد الله جعفر مسئول موسسه احیایگران راه سلامت محله در جریان نشست هم‌اندیشی چالش‌ها و فرصت‌های محلات تهران با اشاره به سابقه موسسه احیایگران راه سلامت اظهار داشت: این موسسه اولین مرکز در منطقه ورامین و اسلامشهر، قیام‌دشت و پاک‌دشت است. اولین موسسه است برای ترک اعتیاد در این محله احداث شده و شروع به فعالیت کرده است. اعم فعالیت آن هم بیشتر در رابطه با قشر آسیب‌دیده اجتماعی بوده است، تاکنون مراجعه‌کنندگان خیلی زیادی داشتیم، پذیرش خیلی بالایی بوده است. الحمدلله... و خروچی خیلی خیلی خوبی تاکنون بوده است. خوشبختانه در محله ما اکثریت قریب به اتفاق افراد پاک هستند، سلامت شدند، با وجود اینکه اعتیاد بیاد می‌کرد، ولی الان خوشبختانه خیلی از

محله معتاد است. در مورد بهداشت هم ما مرکز درمانی مناسبی نداریم. مرکز درمانی خارج محدوده محله قرار گرفته است و یک جایی که بیشتر مصاحبه‌های مشاوره، دامداری و اصلاح شهابی به محیط بهداشت ندارد. خود مرکز بهداشت از حداقل امکانات برخوردار نیست. آب آشامیدنی ندارد. گاز ندارد و آبچاقوی می‌تواند امکانات بهداشتی را اختیار مردم قرار دهد. دوستان فرمودند که امکانات آن در حد صفر است. بحث اداره برق دارد. ما در محله‌ها برق زیادی در محله داریم. برای موارد خاموشی محله باید چند بار به اداره برق مراجعه کنیم تا یک بخش عظیمی از مشکلات خاموشی محله برطرف شود. محله به بحث تأمین تربیت بدنی را داریم که عملاً فعالیت آن‌ها در سطح شهرستانی را به ویژه شهرستانی فکری می‌کنیم. در حد صفر است!

محله معتاد است. در ادامه گفت: متأسفانه هیچ گونه خدماتی را به محله‌ها نمی‌دهند. اگر هم کاری و فعالیت ورزشی انجام می‌شود، از طرف شهرداری و به صورت خودجوش از طرف مساجد فعالیت‌های ورزشی انجام می‌شود. بحث این است که ما دو مسجد خوب و فعال در محدوده محله خودمان داریم، ولی حالا توقع داریم که حالا مسئولان ذی‌ربط بیایند یک امکاناتی به این مساجد بدهند که مردم بتوانند در بحث مراسم‌ها حداقل برنامه‌هایی داشته باشند. متأسفانه ما از فقر فرهنگی در محله‌ها رنج می‌بریم. اگر بتوانیم در یک مرکز فرهنگی و سرگرمی محله و مساجد فعال باشند، فکر می‌کنم می‌توانیم به مردم از تباطؤ بیشتری بگیریم و کمک مردم باشیم. وی در پاسخ به اینکه به‌طور مشخص شهرداری و فرمانداری چه فعالیت‌هایی در محله داشته‌اند گفت: اگر بخواهیم بگوییم هیچ کار خاصی انجام ندهاده است. در حد نگهداری است البته منظورم نگهداری که شهرداری انجام می‌دهد نیست منظورم نگهداری همین امکاناتی است که دستگاه‌های اجرایی دولتی در شهر انجام می‌دهند. برای مثال اداره برق در حد همین اینکه بتواند چراغ‌ها را لامپ را بتواند روشن نگه دارد. اینکه آن را توسعه‌ای دهد یا کیفیتی به آن‌ها بدهد. عموماً کیفیت بخشی وجود ندارد از طرف فرمانداری و هم هیچ گونه انجام وظیفه‌ای را نداشته‌اند. وی در پاسخ به اینکه اگر آن‌ها را بیشتر مقایسه کنید، چه تفاوتی دارد با «آپارتمان‌ها»؟ شهرداری نسبت به فرمانداری فعالیت‌های بهتر بوده است. چون ما زیر نظر شورای شهر و شهرداری هستیم و این خدمات را به محله ما ارائه می‌دهند. حالا فکر می‌کنم که شهرداری خیلی بهتر عمل کرده است. شهرداری خیلی عملکرد بهتری نسبت به فرمانداری داشته است.

فرمانداری هیچ کاری برای این محله انجام نداده است!

مجید حاجیلو عضو هیئت امنای محله تقی آباد و نماینده هیئت‌های مذهبی نیز در ادامه نشست هم‌اندیشی چالش‌ها و فرصت‌های محله اولویت این محله را خانه بهداشت عنوان کرد و افزود: چون شما فرمودید فرمانداری، فرمانداری هیچ کاری برای این محله انجام نداده است، حتی شهرداری تا فشار دوستان نباشد، به نظر من خیلی کاری انجام نمی‌دهد. به نظر بنده اصول شورایی این است که ایده‌ها را شورایی بدهد و شهرداری عمل کند. الان برعکس شده است. مشکلات دیگران می‌آورد است که الان اصلاً اهمیتی نمی‌دهند، آقای قیادی هر چندر نامه زدند، زیاد اهمیتی نمی‌دهند. اولویت اینجا خانه بهداشت است.

محله بهشتی

درباره بیکاری، مهاجرت، راه‌های ارتباطی و سایر مصائب محله «بهشتی»

دور از بهشت!

بیکاری و مهاجرت در محله موج می زند!

بافری دبیر محله بهشتی در نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات تهران گفت: مشکلاتی که در محله ما وجود دارد، واضح و روشن است. نیازهایی در محله داریم. محله به پل مکانیزه نیازمند است چون اهالی به

سن میانسالی و بزرگسالی رسیدند، نیاز داریم که حتما یک پلی در محله دایر شود که این پل بتواند برای این عزیزانی که به سن بالا رسیدند، راحت بتوانند از این طرف محله به آن طرف محله بروند؛ چون محله ما از دو قسمت ساخته شده است، سمت راست و چپ از جنوب به شمال و شمال به جنوب اهالی هم همه فامیل هستند، بچه ها از آن طرف برای مدرسه به این طرف می آیند و عده ای از این طرف به آن طرف می روند، کارهای شخصی شان و یک کار بیمارستانی دارند، باید تا شهری بروند، به این علت باید یک وسیله ای باشد که این عزیزان بتوانند به راحتی رفت و آمد کنند، این کار مهم ترین مسئله است.

محله ایستگاه آتش نشانی ندارد
وی در ادامه افزود: یک جایگاهی برای آتش نشانی در محله ما است به نام فتح آباد، یعنی این ایستگاه در واقع نزدیک ترین ایستگاه به محله ما است. اگر از این ایستگاه به خوبی بهره برداری شود و کمی شرایط ایستگاه را پیدا کند، می تواند مردم این محله هم یک ایستگاهی داشته باشند که خود این مورد معضل و مشکل است. چون دو ایستگاه بالاتر از ما داریم، بعد حالا آن ها باید بیرون بیایند و سوار یک ماشین شوند، حالا یا اتوبوسی یا شخصی تا به محله برسند! ایستگاه آتش نشانی... چون این محله خیلی گسترده است، از بیمارستان ۷ شروع می شود تا سه راه بالا ایستگاه و چون گستردگی زیادی دارد، ناخود آگاه به یک ایستگاه آتش نشانی نیاز دارد که ما تقاضا هم کردیم و این ایستگاه را واقعاً نیاز داریم.

ضرورت ایجاد زیرگذر خیابان حاج حبیب به شهید رجایی
این فعال اجتماعی در ادامه سخنان خود چالش دیگر محله را ایجاد زیرگذر در محله دانست و افزود: الان ما میدان کوچکی محله بسته شده است، یک زیرگذری که مجوز و مصوب آن را حتی به ما داده اند، زیرگذر خیابان حاج حبیب به شهید رجایی، خروخی برای ماشین هایمان نداریم. باید یک مسافت طولانی را برویم باز دور زیم و برگردیم. به همین علت از زیرگذر خیلی می خواهیم است.

شهرداری برای محله شنگ تمام گذاشته است
وی در ادامه گفت: هر ساله کارهای خیلی خوبی انجام شده است، ما ۱۳ سال است که شورایی داریم، وجدانا آن ها کارهای مناسبی را برای محله انجام داده اند، اما سالی که گذشت، شهرداری نیاز مدارس را مرتفع کرد، مانند آسفالته مدارس و سرامیک و کاشی کردن دستشویی و آیزوم و گچ پخش با هم را با ما همکار کردند. از نظر جوی آب محله یک جوی آبی از محله عبور می کرد که از آب های صنعتی و فاضلاب می آمد که آن جوی هم یک تفریق آبی انجام شد و دیگر آن بوی تعفن در محله نیست، کوه چاه و خیابان ها خوب لکه گیری و آسفالت شده است، ولی یک موضوعی که بسیار رنج آور است، عدم مدیریت شهری است، شما فکر کنید که شهرداری می آید آسفالته را ترمیم می کند، بعد از آن طرف اداره مغزبارت، چون در محله ما مغزبارت وابسته به شهری نیست، به باقر شهر وابسته است، برای افزایش خطوط سه حفاری جدا و بعد کارهای قبلی شهرداری باز تحت شعاع قرار می گرفت یا از نظر سیم های برق و پروژه های بومی که در محله اجرا شده است و وجدانا این محله مملو از سیم های فرسوده بود، ما تقاضا کردیم و دارن سیم های آن را عوض می کنند، تیرهای برق جویی داشتیم، تقاضا کردیم و در دست اجرا است.

باقری در ادامه گفت: همان طور که می دانید بارها گفته شده است، بیکاری و مهاجرت مهم ترین عاملی است که در محله ما موج می زند. فریب به اتفاق آن های ما چه تحصیل کرده و چه جوانانی که تحصیلات عالی ندارند بیکار هستند، این بیکاری مادر تمام آسیب های اجتماعی است، به خصوص اعتیاد و مواد مخدر. بیکاری باعث شده است که فقر و اعتیاد پدید آید، بیکاری باعث شده کارهای کاذب وارد محله شود. این مشکلات واقعاً برای محله درد آور است! برای اینکه ما بتوانیم یک چیزی کنیم، حالا از نیکوکاران و دیگران کمک می کنند که با همساری یکدیگر تا حدودی توانستیم این مسائل را مرتفع کنیم. اما مهاجرت، حالا چه کسانی که از شهرستان های می آیند و اصولاً ساکن محله فقیر نشین و در سطح پایین و جنوبی ترین محله ها و چه کسانی که از کشورهای مانند افغانستان و پاکستان آمدند! این مسائل معضل بزرگی برای محله است.

نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محلات تهران

محله های در حاشیه!

محله بهشتی نگاه ویژه می تلبد
وی در ادامه گفت: نداشتن یک در مانگاه معضلی برای محله است. برای یک سرم یا آمبول زدن مردم باید به شهری بروند تا این کارشان را انجام دهند. محله ما بافت فرسوده و قدیمی است. قسمتی از محله ما که شاید ۸۰ سال پیش ساخته

بزرگ شده ایم، محله هایی که بعد از پیروزی انقلاب اسلامی مانند هم جوار و مکان های دیگری که احداث شدند، الان بروید ببینید که چه امکاناتی دارند، محله ما چه چیزی دارد؟ نه بهداشت داریم و نه در مانگاه داریم نه یک استخر داریم و نه یک چیزی داریم که مردم تفریحات آن طرف خیابان بودند، بعد به این طرف محله آمدند، محله ما متأسفانه در ورودی تهران قرار گرفته است و آن امکاناتی که باید به یک شهر بدهند، به محله ما نمی دهند، محله ما در حاشیه قرار گرفته است. ببینید چون ما بچه همین محله هستیم و در همین به دنیا آمده ایم و

محله بهشتی نگاه ویژه می تلبد
وی در ادامه گفت: نداشتن یک در مانگاه

در ادامه محله کردی های هفته مان به محله «بهشتی» در منطقه ۲۰ رقیتم این محله در شمار محلات محروم منطقه قرار دارد. درد دل های شوراییاران و اهالی محله طولانی و مفصل است. آنچه در زیر می آید ماحصل حضور مادر این محله می باشد که تقدیم می شود:

شده است، به آن مجوز بافت فرسوده ندادند، یعنی از آن تسهیلات و امکانات نمی توانند استفاده کنند! ولی در مجموع دوستان هم به آن می پردازند و فرمودند که محله باید به آن نگاه ویژه شود، دوستان از شورای شهر آمدند، همین امسال آن ها را دعوت شده بودند، واقعا تعجب کردند که در ورودی تهران آنقدر ما مشکلات و معضلات داریم! ببینید آن پارک و آن فضا هست! ولی متأسفانه مردم یک مقداری مشکلات بهداشتی و موارد دیگر را دارند، در دست و حسابی نمی توانند از آن استفاده کنند! حامدی نیا در ادامه خاطر نشان ساخت: ترافیک در خیابان شهید یزدانی

محله بهشتی نگاه ویژه می تلبد
وی در ادامه گفت: نداشتن یک در مانگاه معضلی برای محله است. برای یک سرم یا آمبول زدن مردم باید به شهری بروند تا این کارشان را انجام دهند. محله ما بافت فرسوده و قدیمی است. قسمتی از محله ما که شاید ۸۰ سال پیش ساخته شده است، به آن مجوز بافت فرسوده ندادند، یعنی از آن تسهیلات و امکانات نمی توانند استفاده کنند! ولی در مجموع دوستان هم به آن می پردازند

ما بچه همین محله هستیم و در همین به دنیا آمده ایم، محله هایی که بعد از پیروزی انقلاب اسلامی مانند هم جوار و مکان های دیگری که احداث شدند، الان بروید ببینید که چه امکاناتی دارند، محله ما چه چیزی دارد؟ نه بهداشت داریم و نه در مانگاه داریم نه یک استخر داریم و نه یک چیزی داریم که مردم تفریحات آن طرف خیابان بودند، بعد به این طرف محله آمدند، محله ما متأسفانه در ورودی تهران قرار گرفته است و آن امکاناتی که باید به یک شهر بدهند، به محله ما نمی دهند، محله ما در حاشیه قرار گرفته است. ببینید چون ما بچه همین محله هستیم و در همین به دنیا آمده ایم و

فقر فرهنگی بیداد می کند!

تنها مجموعه ورزشی محله را می خواهند تصرف کنند!

خارج کنند که باز حمت بزرگ ترها از افراد قدیمی کلان در اینجانبینند، تا کنون نتوانستیم زمین لنگه داریم، در این چهار زمین های جوانان اصلاً از ما هیز نمی آید که بخواهند آن را اجاره کنند! ۵ تا ۳۰ تومان اگر داشته باشند امکانات آن برای ما مجانب شود.

سره راه ترانسویک غده سر طانی برای محله شهادت
فعال اجتماعی افزود: سر راه ترانسویک غده سر طانی برای محله ما یعنی اگر شمال بالای محله شهید رجایی آن زیر گذر انجام نشود یعنی هیچ کاری ما برای اهالی و بچه های محله نکرده ایم، هیچ، بنابر این مردم چیزی جز غصه نمی توانند بخورند، ساعت ۶ که می شود سه راه ترانسویک می بینند و مردم باید به خیر آید بروند، دور ترزند، به مرگ منجر شده، محدودیت دارد، یک بیمار

سره راه ترانسویک غده سر طانی برای محله شهادت
فعال اجتماعی افزود: سر راه ترانسویک غده سر طانی برای محله ما یعنی اگر شمال بالای محله شهید رجایی آن زیر گذر انجام نشود یعنی هیچ کاری ما برای اهالی و بچه های محله نکرده ایم، هیچ، بنابر این مردم چیزی جز غصه نمی توانند بخورند، ساعت ۶ که می شود سه راه ترانسویک می بینند و مردم باید به خیر آید بروند، دور ترزند، به مرگ منجر شده، محدودیت دارد، یک بیمار

علی رحیمی دیگر عضو شورایی محله بهشتی در جریان برگزاری نشست هم اندیشی چالش ها و فرصت های محله اظهار داشت: بنده در مورد مشکلات ورزشی چند جمله ای را می گویم، ما یک زمین فوتبالی داریم که اگر استیفاء نکند در جوار خیابان یزدانی است، بنیاد شهید روی این زمین فوتبال دست گذاشته است، حالا امسال نه سال دیگر ما به روزمان به زمان زدن نزدیک می شویم، برای گرفتن این زمین با توجه به وضعیت نزاری که در محله های تهران است، حالا فرق نمی کند در محله ما یا مساهله های دیگر، ما به یک زمین فوتبال داریم که در اختیار مردم محله باشد، ولی متأسفانه نه می توانیم آن را بسازیم، چون پول و هزینه های ندرای زمین چمن آن خراب شده است! باشگاه کشتی ما سفکش است می دهم چو کج می کند! آنجا کارانه کشتی و جومرین می کنند، زمین کشتی زمین می کنند، امکانات کافی در آنجا نیست، از نزدیک ببینید، متوجه می شوید اصلاً امکانات نداریم! هیچ گونه رسیدگی که نمی شود، هیچ، حتی دران به ما فشار هم می آورند که زمین را از دست ما

